Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Có Động

LẦN THỨ HAI TRONG VÒNG 1 THÁNG

VC LẠI TẤN CÔNG KHO ĐẠN LONG-BÌNH

khu chứa đạn đại bác

105 LY PHÁT NỔ

SAIGON.— Kho đạn Long Bình cách Saigon 19 cây số và phía Đông-Bắc lại bị Việt Cộng phá hích làm chuyển hỏa tiễn nổ và đám cháy ở khu chứa đạn đại bác 105 phát nổ vào hồi 1 giờ 15 sáng 18-11.

Người tin quân sự Mỹ hôm kay cho biết sau cuộc tấn công đợt đầu bằng súng cối, Việt Cộng đã khai xâm nhập được vào hàng rào phòng thủ của kho đạn và cho nổ một tiết chất nổ vào một trong những khu đã chất đầy đạn cháy bốc dữ dội đến 5 giờ rưỡi sáng mới dập tắt được.

Người ta ước lượng một tiết đựng XEM TIẾP A TRANG 4

MỸ ĐANG THIẾU QUÂN SỐ Ở V.N.

Năm thứ tư • Số 66 • 3 đồng • CHỦ NHỰT 20, THỨ HAI 21-11-66

HÔM NAY : ĐẶC BIỆT KỊCH TRƯỜNG

bình minh

CƠ-QUAN ĐẤU TRANH CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM

XUẤT BẢN HẰNG NGÀY

CHỦ-NHIỆM : VÕ-VĂN-ỨNG — CHỦ-BÚT : QUỐC-ÂN — TỔNG THƯ-KÝ TOÀ-SOẠN : LÊ-HIỀN

TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ : 211 Nguyễn Thái Học Saigon — Điện thoại : 21.505 — 25.505 — HỘP THƯ : 219

ĐỂ MỞ NHỮNG CUỘC HÀNH QUÂN TẤN CÔNG Ở QUANH SAIGON

và gần vùng phi quân sự

● DỰ ĐỊNH ĐÓNG QUÂN MỸ Ở ĐỒNG BẰNG SÔNG CỬU LONG CÓ THỂ XÉT LẠI

SAIGON (AFP).— Theo sự ước lượng của các quan-sát viên quốc tế trong lúc quân đội Mỹ tạo thấy bất bu ộc tử đây phải mở gấp nhu những cuộc hành quân tấn công thì sự thiếu quân số là một trong những cản ve chính yếu hiện nay đối với bộ tư lịnh Huê Kỳ.

Số 410.000 chiến sĩ Mỹ, Đại Hàn và Úc mà tướng William Westmoreland đang xử dụng không đủ để mở các cuộc hành quân như ông muốn.

Các quan sát viên ấy nhấn mạnh rằng, chỉ cách đây mấy tháng, nhiều lần Thống Tướng Westmoreland bắt buộc phải bỏ nhưng dự định hành quân để tìm những số quân viện trợ cần thiết, vì lẽ có một cuộc hành quân địa phương phải hành trước bất thình lình.

Trên thật tế, quân số 410.000 hình như hóa dư dưới mắt các sĩ

XEM TIẾP S TRANG 4

PHÁI ĐOÀN QUỐC-HỘI TIẾP XÚC VỚI ỦY BAN LÃNH ĐẠO QUỐC GIA

T.T. KỲ : SẼ KHÔNG CÓ SỰ XÁO TRỘN NÀO

TỪ ĐÂY ĐẾN KHI CÓ C.P. DÂN CỬ

CUỘC VẬN ĐỘNG HƯU-CHIẾN của ĐỨC GIÁO HOÀNG VẪN CÒN GIỮ KÍN

VAITCAN.— Đức Tổng Giám Mục Fausto Vaillanc, Tổng trưởng Bộ chỉ Tòa Thánh hôm qua vẫn không thấy tuyên bố gì về đề nghị của Đức giáo Hoàng về 1 cuộc hưu chiến nhân dịp lễ Giáng sinh tại VN trong buổi họp bảo hàng tuần tại Tòa Thánh.

Đại cương, tất cả những gì liên quan đến cuộc vận động chấm dứt tranh chấp tại VN do Đức thánh Cha đề xướng, vẫn được giữ gìn một cách dè dặt. Đức Tổng giám Mục Vaillanc tuyên bố với các báo

XEM TIẾP D TRANG 4

T.T. KỲ CAM ĐOAN CHẶN ĐỨNG MỌI XÁO TRỘN BẤT CỨ TỪ ĐÂU TỚI

★ Sẽ có sự thông cảm giữa 2 bên Hành pháp và Thảo hiến về điều 20 của SL 21-66

● Tin riêng của Bình Minh

SAIGON.— Như chúng tôi đã loan tin trước đây, trong một phiên [illegible] tiếp xúc với UBLĐQG đề nghị tu chỉnh lại cái điều trong sắc luật 21-66 nhằm là điều 20 ấn định quyền phúc nghị của UBLĐQG.

Sáng 18-11-66, theo tin hàng Q.H, chúng tôi được biết phái đoàn nói trên do ông Chủ Tịch Phan Khắc Sửu hướng dẫn, đã được UBLĐQG tiếp tại dinh Gia Long lúc 10 giờ 30, trước sự hiện diện của Trung Tướng Nguyễn văn Thiệu chủ Tịch UBLĐQG, Thiếu Tướng Nguyễn cao Kỳ Chủ Tịch UBHPTU, Trung Tướng Nguyễn hữu Có, Trung Tướng Phạm xuân Chiêu, Thiếu Tướng Nguyễn bảo

XEM TIẾP O TRANG 4

Quan cảnh lễ Quốc khánh 66 ở Lào. Hình trên là trên 1.000 Việt Kiều ở Pakse (Lào) đã đến Tòa Tổng lãnh sự VNCH tại đây dự lễ Quốc khánh. Hình này do Kiều Bào ở hát ngoại gởi về.

Tình Hình CHIẾN SỰ

HÀNH QUÂN VÀO CHIẾN KHU C

KHÁM PHÁ MỘT BỊNH VIỆN CỦA V.C. TRONG TỈNH TÂY - NINH

● Một Đại Đội Mỹ bị V.C. pháo kích

SAIGON.— Tiếp tục cuộc hành quân trong tỉnh Tây Ninh, nhiều đại đoàn sư đoàn 1 bộ binh Hoa Kỳ trong 18-11 đã khám phá một bịnh viện của VC trong những vị trí tiếp liệu và phòng thủ của sư đoàn 9 VC nằm trong khu vực phía Đông và Đông Bắc chân núi Tây Ninh.

Theo nguồn tin quân sự Mỹ thì thoạt tiên vào lúc 10g sáng nay binh sĩ Mỹ tìm thấy 15 công sự phòng thủ của địch cách Tây Ninh 19 cây số về phía Đông Bắc. Sau đó một tiếng đồng hồ thì một đại đội bộ binh trong khi tuần tiễu hành quân lục soát ở 17 cây số Đông tỉnh Tây Ninh lại phát giác một khu tiếp liệu của Việt cộng gồm có nửa tạ gạo, 15 kg muối, 30 cái xẻng, 40 con rắn và một con heo. Đến 11 giờ 56 phút thì một đại đội bộ binh thứ ba phác giác một trại quân của địch rất lớn trong đó có một bịnh viện và nhiều đường hầm.

Trong khuôn khổ cuộc hành quân Lam Sơn II binh sĩ thuộc Sư đoàn

(Xem tiếp trang 4)

TRẤN GIỮ ĐƯỜNG MÒN HỒ CHÍ MINH

BẮC-VIỆT HIỆN CÓ 15.000 BINH SĨ TẠI LÀO

NHIỀU ĐƠN VỊ TRUNG CỘNG CŨNG ĐÃ CÓ MẶT Ở AI LAO

HOA THỊNH ĐỐN (Reuter).— Hôm thứ năm, các viên chức Hoa Kỳ cho biết Bắc Việt đã chuyển 15.000 binh sĩ tại Ai Lao để trấn giữ đường mòn Hồ Chí Minh chạy tới Việt Nam Cộng Hòa.

Người ta được biết số binh sĩ này [illegible] tăng cường thêm một số lớn [illegible] nhân dân đường mòn.

Hoa Kỳ đã nhiều lần cho biết con đường mòn xuyên rừng xây là con đường chính để các lực lượng Cộng Sản Bắc Việt xâm nhập và chuyển vận chiến cụ vào Việt Nam Cộng Hòa.

Các viên chức cũng cho biết bên Trung Cộng có một số đông nhân tại Ai Lao và thực hiện việc đặt đường ở miền B[illegible] tỉnh Phong Saly.

XEM TIẾP H TRANG 4

Y-KIẾN CHÚNG TÔI

SÔI NỔI VỀ VẤN ĐỀ

« TRƯỜNG TÂY, TRƯỜNG TA » là chuyện thậm vô lý

● Bài của Nguyễn Hồng

II.— Trong số báo hôm qua, chúng tôi chủ trương rằng, vấn đề chuyện ngữ ở Đại-Học là một vấn đề cấp bách đề san bằng những bất công gây ra bởi sự giới ngoại ngữ của tỉnh viên này và đề ngoại ngữ của tỉnh viên nọ.

Chúng tôi cũng lưu ý những ai thiệt-thòi đến nền giáo-dục, nên phân biệt vấn đề trường Pháp và vấn đề chuyện ngữ, vì hai sự kiện ấy không thể dính dáng nhau.

Những người chống trường Pháp cho rằng vì có trường Pháp nên mới chưa giải quyết được việc chuyện ngữ ở Đại-Học. Học tiếng Pháp là nô lệ văn hóa v.v...

Vì vấn đề trường Tây, trường ta, bình minh chúng tôi đã đề cập sâu rộng hơn báo nào hết, với những lý lẽ và bằng chứng cụ thể chưa một tờ nào nói ngược lại được. Trong khi ấy, thì những nhóm chủ trương đóng cửa trường ngoại quốc, đặc biệt là trường Pháp, chỉ đưa ra được những luận điệu có tính cách thỏa mãn lòng tự ái nhất thời » như Thiếu tướng Nguyễn Cao Kỳ đã nói nhân dịp khánh thành Trung tâm Y Khoa, hoặc có tính cách « hạ thấp trình độ giáo dục của người khác cho bằng mình như học giả Hồ hữu Tường đã viết trong tuần báo « Hòa Bình ».

Thật đúng ! Bảo rằng vì có trường Pháp nên chưa giải quyết được việc chuyện ngữ ở Đại-Học là việc sai lầm tố tệ. Hiện thời, Đại Học Y Khoa lại dùng Anh-ngữ làm chuyện ngữ thì sự kiện đó có dính dáng gì đến sự hiện diện của trường Pháp ? Nói rằng học tiếng Pháp là nô lệ văn hóa Pháp, như vậy người Nhựt học tiếng Anh là nô lệ văn hóa Anh ao ? Chủ trương như thế tức là không cho người Việt học bất cứ một ngoại ngữ nào chăng ?

Có người cho rằng vì con các « ông lớn » học trường Pháp nên các ông ấy không lo cho trường Việt. Không ! Cho con học trường Pháp hay Việt là quyền của mỗi người, và tùy tài tiền của mỗi gia đình. Còn các « ông lớn » không lo cho trường Việt, nếu có bằng chứng, ta phải tranh đấu bắt buộc các « ông ấy phải lo tròn bổn phận của họ mà. Quyền chọn lựa trường cho con, là bổn phận đối với tiền tộc là hai việc khác nhau. Ta chớ nên xen vào, tự do cá nhân của mỗi người, mà cũng không nên tha thứ những hành động thiếu bổn phận. Tại sao ta không xử dụng quyền làm dân của ta, mà lại đi can thiệp vào việc nhà của mấy « ông lớn » ?

Trường P[illegible] hiện có tại V.N chỉ đủ khả năng thâu nhận vào [illegible] học lần Trung học độ hơn 20 ngàn

(Xem tiếp trang 4)

Tra khảo đến chết người 1 ủy viên Cảnh Sát và 2 Nghĩa quân bị giữ điều tra

GIA ĐỊNH.— Chiều 15-11, anh Trần ngọc Trai 37 tuổi và anh Nguyễn văn Ba 27 tuổi ngụ tại xã Bình Hưng Bình Chánh (Gia Định) có việc rách mình nhân anh ta ăn đã. Anh Trai đánh anh Ba, rồi xô xây-ra, Ba chết trong lúc chở đi bịnh viện của Trai bị bắt về xã Bình Hưng để mở cuộc điều tra.

Không hiểu Ba là chi của ông Ủy Viên Cảnh sát Nguyễn văn Tư mà Trai bị tra khảo tên nhân đến chết tại thự xã Hội Đồng Xã, trong cuộc tra khảo người ông Tư cho có

XEM TIẾP H TRANG 4

Giành đưa rước ngoại kiều ở Tân Sơn Nhứt 1 NGƯỜI BỊ ĐÁNH CHẾT một trăm người bị mời về bót

GIA ĐỊNH.— Đêm 16-11, tại khu Lăng cha Cả trước cổng ấp Phi Long (Tân-Bình) có xảy ra 1 vụ giành giật rước Mỹ kiều đến xây ăn mạng. Nạn nhân là anh Nguyễn Văn Chử 37 tuổi 1 quân nhân giải ngũ.

Theo cuộc điều tra của nhà chức trách thì anh Chử lái xe đang xe Lam 2 bánh chở tôi và trừa đến khu nói trên để đón rước Mỹ kiều đưa họ về nhà.

Hàng đêm tại khu vực nói trên có hàng 100 người lái xe hơi, Vespa, Lambretta, gắn máy, đến đón rước người Mỹ, gây cảnh tranh giành hỗn độn.

Đêm nói trên trong cuộc giành giật rước khách người Mỹ mà anh Chử gây gổ anh ấu đả với 1 người lái xe Vespa. Cuộc ẩu đả xảy ra anh Chử bị đánh tế nhào bất tỉnh, hung thủ lái xe chạy trốn mất. Anh Chử được chở vào bịnh viện cứu cấp, nhưng vì bị thương quá nặng nên

XEM TIẾP B TRANG 4

MÌN NỔ TẠI CHỢ KIẾN HƯNG CHƯƠNG TRÌNH

SAIGON.— Ngày 18-11 hồi 1 30, Việt Cong gieo mìn nổ quả mìn tại chợ Kiến Hưng, cách 8 cây số Tây Bắc Long Mỹ (Chương Thiện) đã gây cho một thường dân tử thương và 2 dân bị khác bị thương.

Hồi 1 giờ, Việt Cộng phục kích xung cối 81 ly xả bắn

XEM TIẾP A TRANG 4

Vụ giải tỏa khu nhà gần Hội quán Sĩ Quan Lido Phải chăng có sự vội vàng KHI RA LỊNH GIẢI TỎA ?

II.— Trao tình thân một bản thông cáo mới nhiết của Bộ Tư pháp ấn định số việc dưới nhà dưới đất có đoạn nguyên văn như sau :

« Đối đối với những việc thi hành những bản án trục xuất nhà phố đất hoặc dùng vào thể

XEM TIẾP Y TRANG 4

TRONG CÁC THÁNG TỚI ĐÂY QUÂN SỐ MỸ Ở V.N. SẼ TĂNG LÊN ĐẾN 700.000 NGƯỜI

BẢO NGA TỐ CÁO : QUÂN ĐỘI MỸ LẬP HÀNG RÀO CẮT ĐỨT LÃNH THỔ VIỆT NAM

HOA THỊNH ĐỐN.— Người tin tức Hoa Thịnh Đốn cho biết, chính phủ Hoa Kỳ hiện đang nghiên cứu các điều kiện khả dĩ tăng viện quân số tại VN trong các tháng tới đây, có nâng tổng số binh sĩ Hoa Kỳ từ 345.000 người lên đến 600.000 hoặc 700.000 người.

Có tin nói rằng : tới tháng 5-1967 binh sĩ Hoa kỳ tại VN sẽ tăng lên 425.000.

Các tin vừa nói, cung cấp bởi các giới có thẩm quyền tại thủ đô Hoa kỳ, cho đến hiện giờ vẫn chưa nhận được 1 lời bình luận nào của Ngũ Giác Đài. Ngũ Giác Đài đã từ chối và tuyệt đối không nói gì về các sự di chuyển quân sự cả.

MAC TƯ KHOA.— Thông tin viên Clarkov của báo Pravda tại Hà nội viết rằng : « Sự xuất hiện bất thần của các binh lính Hoa kỳ, chừng 50.000 người tại tỉnh Kouang chỉ ở biên giới Bắc Việt và Lào, không kể các phụ lực quân của Nam VN, là dấu hiệu chứng tỏ 1 chương trình tổng quát của Bộ Tư Lịnh Tối Cao Hoa Kỳ nhằm mở rộng chiến tranh Đông Dương, và nhằm thiết lập 1 hàng rào mạnh mẽ cắt đứt các lãnh thổ Việt Nam và Lào chạy từ biên tỉ con sông Cửu Long.»

Tờ báo viết tiếp : « Tới ít lâu nay quân Mỹ đã thành lập tại miền Nam Việt Nam một số mặt trận, nhưng vẫn bị thiệt hại nặng nề.

Bộ Tư Lịnh BKTĐ phát động phong trào thi đua tố cáo và cướp súng địch

SAIGON (VTX).— Bộ Tư lịnh Biệt khu Thủ đô vừa phát động phong trào thi đua tố cáo và cướp súng địch, để các giới lớp dân chính thuộc Đô thành Saigon—Gia định có dịp hăng hái tích cực vào chiến dịch tố Cộng lập công.

Tất cả các quân dân chính các cấp nếu cung cấp tin tức xác thực về địa điểm trú đóng của VC của hành quân có kết quả, sẽ được Biệt khu Thủ Đô thưởng một số tiền từ 5.000đ đến 100.000đ, tùy theo trường hợp.

Riêng các đơn vị hành quân hoặc hoạt động an ninh tại Biệt Khu Thủ đô, khi tịch thu được các loại vũ khí như bích kích pháo 81 ly, súng không giật 57 ly và 75 ly

XEM TIẾP B TRANG 4

CƯỚP TÁO BẠO TẠI ĐƯỜNG NG. TRI PHƯƠNG HÃNG XUẤT NHẬP CẢNG ĐỒNG HỒ BỊ CƯỚP GẦN 2 TRIỆU BẠC

ĐÔ THÀNH.— Một vụ cướp táo bạo, đã xảy ra tại hãng xuất nhập cảng đồng hồ ở đường Nguyễn tri Phương, lúc 3 giờ sáng 17-11. 6 tên cướp lấy tiền và súng trang, gần 2 triệu đồng tẩu thoát.

Theo tin cho biết, thì giờ nói trên, ông Triệu thành Đại 47 tuổi chủ hãng xuất nhập cảng đồng hồ hiệu Parinox, ở đường Nguyễn tri Phương, cùng vợ con đang ngủ thình lình nghe tiếng đập cửa, giựt mình thức giấc. Bọn cướp 6 tên phá cửa vào nhà, 3 tên đứng gát ngoài cửa

XEM TIẾP K TRANG 1

CẤM MUA BÁN xử dụng quân trang

SAIGON.— Toà Đô Chánh bảo nhân chi biết việc mua bán, tàn trữ và sử dụng các loại quân trang quân dụng mới hay cũ của các loại vải để may quần phục cho các binh chủng đều bị cấm nhặt. Trong hạn 10 ngày, kể từ 18-11-66 đồng bào nào đã lỡ mua đồng hoặc tàn trữ các loại quân trang quân dụng trên đây phải cấp thời thiêu hủy.

Quá hạn trên bức là đến 19.11.66 các cơ quan An ninh, Quân Cảnh, Cảnh Sát sẽ được lịnh xét hỏi gắt gao :

Các quân trang quân dụng xét cấp sẽ bị tịch thu thiêu hủy tại chỗ.

CHUYỆN MỖI NGÀY

● MÁCH LẺO và LƯỠI LÊ phụ trách

Bình minh * Kịch Trường

TỪ SÂN KHẤU ĐẾN CUỘC ĐỜI...

THỬ GÓP Ý KIẾN VỚI Hội Nghệ sĩ sân khấu VN

Đúng lý ra, Ban Chấp hành lâm thời của « Hội Nghệ sĩ sân khấu Việt Nam » đã phân công, phân nhiệm, trong tuần qua. Nhưng tôi là phiên họp 12-11-66, kết thành, vì trong số 62 nhân viên B.C.H lâm thời, thì có...18 người đến dự, mặc dù đây là một buổi họp rất quan trọng.

Dịp này, chúng ta có vài nhận xét như sau có thể giúp chút ý kiến với các bạn có trách nhiệm hướng dẫn việc thành lập H.N.S.S.K.V.N

1) — VỀ PHÁP LÝ : Cho đến ngày nay, DỤ SỐ 10 ngày 6-8-1950 quy định thể lệ lập hội « vẫn còn áp dụng. Nói Chương I. nói « Nguyên tắc » có 2 điều đáng chú ý, nguyên văn như sau :

« ĐIỀU 1 — Mọi liên hiệp với của hai hay nhiều người nhằm thỏa thuận cấp kiến thực hay hàn lực một cách liên tiếp để theo đuổi mục đích không nhằm là phân chia lợi tức, như là mục đích thuần về tế tự, tôn giáo, chính trị, tri thức, khoa học, văn học, mỹ nghệ, thể thao, thanh niên thể thao và đồng nghiệp ái hiếu.

Muốn có hiệu lực thì hội viên cũng phải hợp với nguyên tắc chung của pháp luật về khế ước và nghĩa vụ.

« ĐIỀU II — Các hội mục đích phi pháp hay trái phong tục đều vô hiệu lực cả. »

Đều nhà tực xin phép thì Chương 2 của Dụ số 10 đã ghi rõ trong 30 điều (từ 4 đến 33).

Có người nghĩ rằng Hội nghị sân khấu là thuộc thẩm quyền của Lực lượng nào đó, nên khó xin phép. Nếu đúng vậy, thì không thể mang danh là Hội, không có Điều lệ riêng. Phải gọi là Ủy ban hay Phân bộ và có thể có Nội quy mà thôi. Các Lực lượng đó cũng phải chính thức có phép hoạt động đó Bộ Nội vụ cấp cho.

2.— PHƯƠNG PHÁP : Chính vì cái Dụ số 10 cũng đã quá lỗi thời, nên khó xin phép. Nếu đúng vậy, thì không thể mang danh là Hội, không có Điều lệ riêng. Phải gọi là Ủy ban hay Phân bộ và có thể có Nội quy mà thôi. Các Lực lượng đó cũng phải chính thức có phép hoạt động đó Bộ Nội vụ cấp cho.

Cũng nên biết, Nghệ sĩ sân khấu Việt Nam • Đã phân công, phân nhiệm, trong tuần qua. Nhưng tức là phiên họp 12-11-66, kết thành, vì trong số 62 nhân viên B.C.H lâm thời, thì có...18 người đến dự, mặc dù đây là một buổi họp rất quan trọng.

Dịp này, chúng ta có vài nhận xét như sau có thể giúp chút ý kiến với các bạn có trách nhiệm hướng dẫn việc thành lập H.N.S.S.K.V.N

1) — VỀ PHÁP LÝ : Cho đến ngày nay, DỤ SỐ 10 ngày 6-8-1950 quy định thể lệ lập hội « vẫn còn áp dụng. Nói Chương I. nói « Nguyên tắc » có 2 điều đáng chú ý, nguyên văn như sau :

« ĐIỀU I — Mọi liên hiệp với của hai hay nhiều người nhằm thỏa thuận cấp kiến thực hay hàn lực một cách liên tiếp để theo đuổi mục đích không nhằm là phân chia lợi tức, như là mục đích thuần về tế tự, tôn giáo, chính trị, tri thức, khoa học, văn học, mỹ nghệ, thể thao, thanh niên thể thao và đồng nghiệp ái hiếu.

Muốn có hiệu lực thì hội viên cũng phải hợp với nguyên tắc chung của pháp luật về khế ước và nghĩa vụ.

« ĐIỀU II — Các hội mục đích phi pháp hay trái phong tục đều vô hiệu lực cả. »

Đều nhà tực xin phép thì Chương 2 của Dụ số 10 đã ghi rõ trong 30 điều (từ 4 đến 33).

Có người nghĩ rằng Hội nghị sân khấu là thuộc thẩm quyền của Lực lượng nào đó, nên khó xin phép. Nếu đúng vậy, thì không thể mang danh là Hội, không có Điều lệ riêng. Phải gọi là Ủy ban hay Phân bộ và có thể có Nội quy mà thôi. Các Lực lượng đó cũng phải chính thức có phép hoạt động đó Bộ Nội vụ cấp cho.

2.— PHƯƠNG PHÁP : Chính vì cái Dụ số 10 cũng đã quá lỗi thời, nên khó xin phép. Nếu đúng vậy, thì không thể mang danh là Hội, không có Điều lệ riêng. Phải gọi là Ủy ban hay Phân bộ và có thể có Nội quy mà thôi. Các Lực lượng đó cũng phải chính thức có phép hoạt động đó Bộ Nội vụ cấp cho.

3) THỰC TẾ : Khi bầu 62 người vào Ban Chấp hành lâm thời HNSSKVN, các bạn ấy quên phải hoàn cảnh của mỗi người. Và chính 62 bạn ấy cũng quên mất hoàn cảnh của mình, như là những bạn người sĩ lưu điền, những bạn thường xét đích khinh thô đó.

Sự việc hiển nhiên là ngày phiên họp đầu tiên và quan trọng hôm tuần rồi, chỉ có... 18 người trong số 62 có mặt. Và từ đây với B.C.H. gồm những trên 60 người ấy, thì có họp bất thường làm sao tìm cho đủ số đại biểu số (quorum) để bàn mà họp ?

Sự thiếu chỉ cộng thêm hàng sự của 1 số anh chị em có thể làm lãng quên... thủ tục phép lý lẽ thực trang. Nếu đúng vậy, thì chúng tôi bảo hành nhắc nhở như trên. Bằng trái lại, kể như... nhưng giọng mực đen trên giấy trắng mà thôi.

NGHỆ SĨ MÙ

MỘT TƯỚNG HAY CŨNG...

...cần diễn viên giỏi

Một nhận xét đã được Năm Châu áp dụng khi đưa Nữ hoàng Túy Hoa và cả triều thần của nữ vương lên sân khấu « ÁNH - CHIỀU - DƯƠNG »

Chúng tôi viết tin này vào chiều thứ năm 17.11, trước giờ «Ánh Chiều Dương » mở màn tính điểm «Khi Nữ Hoàng Trị Túy» bi cô kịch hàng trăng của Nguyễn Chân Phương soạn theo « Marie Tudor của văn hào Victor Hugo » tác vào thế kỷ thứ 18. Cốt chuyện tóm tắt như sau :

Nữ Hoàng Túy Hoa là một người cái ái tính. Bà yêu say mê viên cựu thần «Kha-Luân» nên bao cho anh ta chức tước, cao quyền thế cộng. Nhưng Kha-Luân là kẻ ác độc, thường xúi thế Nữ Hoàng chém giết những bậc tôi nào điều mà miệng can ngăn. Triều Thần thấy đã là một mối đe dọa trên trong nước bao lâu rồi Thế tướng Phương Điền đứng ra cách trừ họa gian thần.

Một cuộc điều tra kín cho biết là Kha Luân đã phản bội Nữ Hoàng để quyến rũ Túy Điệp một thiếu nữ ngày thơ vị hôn thê của tên thư chàng Vinh Khanh ; bởi vậy nhiều bằng chứng minh xác rằng Túy Điệp là con bà của Nữ Hoàng. Bà nổi giận ba lệnh chém đầu tên phản bội.

Nhưng thế... tình yêu mạnh hơn lẽ phải, Nữ Hoàng cố dời ngày hành quyết Kha Luân mà... Triều thần lo ngại. Nhưng Thế Tướng Phương Điền mưu trí tuyệt vời. Ông vừa can giúp vừa khiến khích Nữ Hoàng và một tay ông điều khiển cùng cực nữ tội gian thần qua khiêu dâm hiểu hão hoàng.

Thành Phần diễn viên 1936

Nguồn gốc « Nước Biển Mưa Ngọn» trong một loạt tuồng cổ được chọn lọc tái diễn trên sân khấu «Ánh Chiều Dương» chúng tôi mới nhận thấy một thành phần diễn viên đáng chú ý nhiều được soạn giả giao phó trình diễn « Khi Nữ hoàng trị tội » tức «Túy Hoa vương nữ ».

Cô Bích Thuận (bạn cô Kim Cúc) đóng vai Nữ hoàng Túy Hoa ; Cô Nguyệt Thu (Túy Điệp); các bạn Xuân Phát (Quận - Công Kha Luân) Hoàng Long (Vinh Khanh) ; Minh Sơn (Phương Điền) Ba Vân (Iảo ăn mày, cho vay ?).

Người ra, chân những bạn trẻ : Mai Thanh, Tuấn Ngọc, Tường Giang, Phong Vũ.

Chúng tôi tin rằng với thành phần kẻ trên, thêm Năm Châu đạo diễn với Bây Nhiêu sẽ sáng tuyển người cho em chàu. «Khi Nữ hoàng trị tội» sẽ làm vừa lòng khách đi tìm Nghệ thuật.

Không ai xét đại Năm Châu đi người đường lối do anh đã vạch ra cho A.C.D. Nhưng phải nói mới phục sự Nghệ thuật được. Một người phân hay cũng cần diễn viên giỏi mới thành công trọn vẹn. Nhận xét nầy đã thấy thực hiện khi Năm Châu đem Nữ hoàng Túy Hoa và cả triều thần của Bà lên sân khấu « Ánh Chiều Dương ».

T.T.V.

26 NĂM SAU xem lại « Vợ và Tình » với thành phần diễn viên mới

XUÂN PHÁT và HƯƠNG XUÂN trong hai vai đòi hỏi nhiều điều-kiện nghệ - thuật lần Trường đời

● Bài của TRẦN.TỬ.VĂN

III.— Trong cả kịch phẩm xã hội bất hủ « Vợ và Tình » của Nguyễn thanh Châu có ba nhân vật chính : Phương (người đàn bà Tân (người tình giả) và Trần tích Lương (nhà Điền khác). Người ta, còn một vai quan trọng khác, có thể nói « đầu đầy mối dây » của tác kịch gia đình mà cũng là vai hướng dẫn diễn xuất khi lên kịch mà được đưa lên sân khấu. Đó là vai Minh (anh ruột của Lương) thuần luôn đi vẹ nghệ sĩ thượng thặng Năm Châu thủ diễn trong 26 năm nay.

Để xem mức độ diễn xuất của 3 năm nữ nghệ nghệ sĩ đảm nhận 3 vai chính như thế nào, trong hai tuồng, chúng tôi đã phân tích lần lý của người vợ trẻ, cả tình giả và nhà điều khắc trong tác kịch gia đình mười thuở ấy. Và cũng trong hai lý-lẽ, chúng tôi đã nhận xét riêng cô Hương Xuân và Phương. Hôm nay, chúng tôi đề cập đến đào trẻ Hương Xuân sẽ kịch sĩ Xuân Phát.

Cô Hương-Xuân trong vai Thu...

Giao cho cô Kim Thoa đóng vai Phương cũng như phó thác vai Thu cho đào trẻ Hương Xuân quả là sáng hiểu.

Người khả năng sân cả của điều viên, người tại đạo diễn của người nghệ sĩ thuộc hàng sự phạm, cần một điều kiện khác mà vai Thu đòi hỏi người thủ diễn, để là sự hiểu biết đời» nếu không muốn nói là sự hưởng », cái mà đáng tiếc Nghĩa là, ở đây, cô Thu xâu...tré y như cái trẻ của Hương Xuân, không thấy Vân ở đây mà không có nét gì tiêu tụy, sắc thái vẻ toàn diện thì thấy Thu hơi buồn chỗ chưa hẳn là đau khổ, cái đau khổ của người đàn bà đang bị tâm lý dày vò.

Trước đây, trong vai Thu, Cô Thanh Loan hóa trang tài tình và thành công ngay lúc xuất hiện lần đầu tiên. Nơi cảnh nhứt (màn nhứt) Thu vừa bước vào nhà Lương rồi đứng khựng tại cửa nhà vào, là toàn thể khán giả chăm chú ngồi lên sân khấu, bao nhiêu cặp mắt đều nhìn theo vào người đàn bà cô nhiều nét ly kỳ.

Cô Thanh Loan vẫn mặc bộ đồ dài bằng hàng toàn đen, choàn khăn vấn đen, nét tiêu tụy bao trùm gương mặt sầu đau vì tâm bình hành hạ đến lần tai nhan lên da trắng mịn ; tuy nhiên, cái đen vẫn còn nâu nâu người đàn bà đến tuổi xuân tàn, cái phong lưu lịch lãm thể hiện qua phong cách, Dù là nữ nghệ sĩ Thanh loan trong vai ... xuất hiện qua con người như vậy.

Bước vào phòng khách, tiếp tục lời khen lấy lệ ân ý nhà mái, lời thốt ra mặt cầu hỏi vừa gật gùng vừa trách khéo sự lạnh nhạt của Lương, vung vẩy đu đưa cùng giọng nói, vui mọ cười như hoàn nhích miệng :

— Tôi nghĩ ở đâu được, qua hề, Chỉ bao nhiêu đó thôi. Sự xuất hiện được nghiêm cẩn kỹ lưỡng, vai dáng tác nhỏ rất mực thước, chỉ hai câu nói ngắn qua giọng yêu chuyện rất tự nhiên, nữ nghệ sĩ Thanh Loan đã làm sống lại nguyên hình cô Thu trong « Vợ và Tình ». Tôi tin rằng, soạn giả cũng chỉ đòi hỏi nơi diễn viên thể hiện một cô Thu với chừng ấy thôi.

Mười năm về trước, vì sự liên hệ giữa tình mối thiết, cô nữ nghệ phân tích cái xuất thân của Thanh Loan trong vai Thu, bởi e mang tiếp « sự hãi, chống vợ » « Ngày nay, cái gì hay của Thanh Loan mà nói lên cho cô. Không phải đã cho cô « làm giả » mà để cô xếp vào hoạt thành tích của nữ đóng đã hết của mình. Và nói lên để thân tăng những cô đào trẻ sẽ nối tiếp nhau thà vai những vở ca kịch bất hủ «Vợ và Tình ».

Trở lại cô Hương Xuân, cũng vì sự khuyết điểm hóa trang, có thể nói là mọi vấn đề thể hiện nét cô Thu nơi vai Thu: nên trong suốt tuồng đi cố gắng đến mức nào, Hương Xuân cũng không thể hiện nổi « người tình giả » của nhà điều khắc họ Trần.

Cái khuyết điểm thứ hai của Hương Xuân (cô khác chứa) là giọng ca của cô không rung cảm. Thêm vào đó, cô điều như cô « đi, ay đó đặt đàn ra khán nhất của một nghệ sĩ còn ít tuổi nghề, của một người phụ nữ chưa từng trải việc đời : hay việc tình thì không hơn. Do đó, nơi lớp mầu chết của vai Thu, tức lớp Thu trở lại tìm lành với Lương, vừa vuốt ve vừa ngây ngô khác lại cho Lương như bao nhiêu kỷ niệm êm đềm của bốn năm ân ái. Đó rất lương ra khỏi gia đình, khác đời tay phụ đuổi cái « người vợ tuy đã ngày thơ chưa biết tình, mà cũng đi, với Thu trở tiếc là nơi vùng hạnh phúc, cô không thể điền kém quyền rũ, cô không tình tứ nói đến ca (Vọng Cổ)không rung cảm.

Vì sau, nơi lớp Thu đùng dành thiếp của Lương (sau khi Lương đã ra đi sống với tình) để được Minh (anh ruột của Lương, do Năm Châu đóng) tiếp tại phòng riêng của cô, cũng vẫn là sự khác biệt Hương Xuân lớp và yếu ở mọi phương diện nên mất hào hùng. Lớp vì nữ trẻ trung của Hương Xuân (cũng là khuyết điểm hóa trang) khiến người xem có cảm giác ngay sự non nớt của Thu trước ông già tóc bạc nhiều sơn kế quyết bắc vệ đưa em đến nhà.

Yếu vì giọng nói của Hương Xuân khá dành thép trong lớp là khiến khích và cố chỉ khinh miệt của

Đó là ưu điểm, chẳng ta phải nhìn nhận rằng, tuy cố nhiều lớp Hương Xuân diễn không tốt, song trên toàn điểm, cô không làm hư vai Thu. Sự kiện nầy chứng tỏ bao nhiêu cố gắng của đào trẻ Hương Xuân khi cố được giao phó một vai quá nặng trong tuồng xã hội của Nguyễn thanh Châu. Tóm lại, được điều tuồng của Ng. thanh Châu là một tính hạnh vinh hạnh hơn là được đóng vai chính. Điều tuy chưa xuất sắc không làm hư vai của mình và gây đã vở cho các vai khác là cô nhiều triển vọng đóng khích lệ

Cô Hương Xuân đã được sự tính hạnh lớn trên sân khấu ACD. Vì cô hay nhớn nơi đây sự khích lệ chân thành.

Nhà điêu khắc...Xuân Phát

Xuân Phát là một kịch sĩ có tiếng bậc biệt vẻ loại hoạt kẻ hài hước.

Tiếp trả thân mật

TÂN HOA LAN

TIẾP XÚC VỚI CÁC Ký giả kịch trường

Hôm 16-11-66, đoàn Tân Hoa Lan có tổ chức tiệc trà thân mật tại đình Tân kiều ● để gặp gỡ và tiếp chiêu nói đông ra là với các ký giả kịch trường.

Dịp này, bàn giám đốc cho biết nhiều tin tức về đoàn hát và giám đốc chủ nhân cũng « tâm-tình» với nhau. Đó quả nhiều vấn đề như việc loan tin về đoàn T.H.L, như việc giám đốc luôn luôn lưu tâm đến những đề nghị và phê bình xây dựng của ký giả.

Vẫn thành phần diễn viên của T.H.L, chúng tôi được biết sẽ không có 2 kép Hoàng Long và Vân Chung như tin đã loan.

Sáng 18-11, Cô Bạch Lan có cho chúng tôi biết «thành phần đào kép của điện sẽ tăng cường hùng hậu hơn trong những ngày tới. Nghĩa là cho lối 1 thêm nữa khai trương, đoàn sẽ cùng bố thành phần chính thức cùng như tuồng được chọn để ra mắt vào ngày 2-1-1967.

Vì đành chỗ cho trương KỊCH TRƯỜNG, chúng tôi xin tạm gác các bài thường lý lại một kỳ.

Trần tích Lương nay còn đâu ?

Ngày nay, người xem «Vợ và Tình» tới ngồm ngồi nhớ một nghệ sĩ sắt đoa mà cũng là một bạn thân đã sớm ra người thiên cổ : Kép TỪ ANH. Ngài 19 năm (1940-1959) mà lạc «Vợ và Tình» tài điển là khán giả được gặp người nghệ sĩ đẹp, hiểu tất nỗ chân thành nhất là kép Từ Anh trong sai nhà điêu khắc Trần tích Lương. Nay... còn đâu nữa ! HÌNH TRÊN : Di ảnh Từ Anh. DƯỚI : Từ Anh chỉ còn là thi xác vô tri, nằm trong lũng quan tài sắp được gió đưa và đẩy lại muôn đời (1959).

Cô Kim Cương trong thơ tâm sự:

VÌ SAO TÔI RỜI PARIS trở về nước ?

Sau thời gian 3 năm vắng mặt trên sân khấu nước nhà, nữ nghệ sĩ khá ái Kim Cương sẽ xuất hiện lại rạp Thanh Bình vào đêm 28-11 tới, đây với một tờ đăng nam nữ ca sĩ thuộc 2 Tân và Cổ nhạc quy ly dưới bảng hiệu « Đoàn Thoại Kịch Kim Cương ». Bây giờ, xin mời bạn đọc xem «Lá thơ tâm tình của Kim Cương» đề hiểu vì sao K.C. trở về nước để lập lại Đoàn Thoại Kịch.

Lá thơ Kim Cương

—Thương nhau mấy nói cũng thôi.
— Mấy sông cũng lội, mấy đèo cũng qua.

Qui bạn mến,

Tôi đã bỏ vùng tuyết trắng, bỏ đây nói bạc đầu, Bỏ tháp EIFFEL cao vút, bỏ lại Paris với bao kỷ niệm vui, buồn suốt ba năm trời rộng rã.

Tình thương thúc đẩy tôi trở về, không phải riêng nhớ một hình bóng nào, mà là thương tất cả, nhớ... tất cả. Nhớ quê hương đang điêu tàn trong khói súng, nhớ sân khấu, nhớ khán giả, những khán giả đã không chúng kiến, có vô những bước chập chững đầu tiên của tôi dưới ánh đèn nghệ thuật, nhớ con đường lưu điểm nuyện qua lăng mạc bẽo lành, xuyên qua núi rừng trùng điệp, xuyên qua những vùng cát trắng với những bóng dừa xanh.

Tôi mong qui bạn đường xem tôi là một « mình tính » một « nữ diễn viên suất sắc nhứt » đi xa về nước. Mà tôn qui bạn hãy cho tôi được, vinh hạnh lắm một người em gái, một con chim nhỏ đã khám phá một chân trời xa lạ, hôm nay lại trở về với các bạn, với tổ ấm quê hương, với sự thương yêu nuông chiều khích lệ của các bạn.

Khán giả Thụy sĩ, Tây Đức có thể hoan nghênh một KIM CƯƠNG vì tài năng, khán giả ở Pháp, ở Ý có thể tán thưởng một Kim Cương vì nghệ thuật, nhưng chắc chắn họ không thương, Kim Cương như qui bạn đã thương họ không nên được Kim Cương như qui bạn đã từng mến. Mối lên trình diễn trên sân khấu nước người tôi cứ mường tượng họ là qui Bạn, tôi nhớ nhung khán giả... và trong cảnh thà hương tôi vẫn thèm khóc thèm cười trên sân khấu Việt Nam, với những cố tri thân hữu.

Thế nên tôi nhất định trở về, trở về với khán giả tôi, với sân khấu tôi với quê hương tôi.

Và hôm nay, bước ra mắt đầu tiên mừng tôi Kim Cương gửi lời chào các bạn.

ĐOÀN BẠCH - VÂN

ĐƯỢC ỦNG HỘ ở miền Tây

— Tuần qua, đoàn Bạch Vân lưu diễn tại Quận ly Phụng Hiệp (Phong Dinh) số thu khá đồi dào Kết quả tài chánh được vậy phần lớn đoàn B.V. nhờ chính quyền tại đây ủng hộ triệt để vì thông cảm hoàn cảnh — nói chung — của các đoàn hát nhỏ lẻ sau mấy mà đoàn B.V. là một — bị ảnh hưởng Miền Tây ngập lụt.

Hết tuần khoan rạp Phụng Hiệp (Phong Dinh) kể từ ngày 11-11-66, đoàn B.V. sẽ di chuyển lên Cầnthơ hát đúng 1 tuần lễ tại rạp Minh Châu.

Mới đây, nhân dịp từ Phụnghiệp lên Cần thơ muốn rạp Minh Châu cuối tuần tới, Bà Bạch Vân có nói để đáp ta tại sự cảm tình của khán giả Tây thành năm trước đã đối với đoàn B.V. và nhân dịp đó cho tình điện đoàn những vở tuồng mới, ăn khách các nơi nhất kể đưới đây :

1) Nhường vợ cho bạn (vở hài chủ lực) của soạn giả kiêm bản đoàn BACH VÂN.

2) Xác Chết trước Nhà Chúa của soạn giả THÉ HÀ VÂN.

3) Thân Nữ Bến Long Giangcha Soạn giả MINH-ĐƯỜNG.

4) Cầu Mộng Vạn Linh Sơn của Soạn giả BẠCH-PHONG-LANG.

Sau cùng, trước khi bắt tay từ

(Xem tiếp trang 4)

KÝ - KỊCH NGHE điện thoại... Allo, Allo

Mặc cảm... cái nghèo

— Allô, Anh Ký Kịch đó... Tôi đây nè.

Lời nói rất thân mà giọng nghe như quởi bình. Ký Kịch tôi bèn hỏi thăm sợ :

— Thăng nào đó ?

— Anh ơi, trông « Ba cánh chim trời » của em sẽ hát, Em lật đật cho anh hay.

— Hay đó... Hát gì ?

Vẫn giọng nhỏ nhẹ :

— Dạ, hay đó anh lai zô ba cáu giùm em trên mặt báo.

— Mà Hát thăng nào đó ?

— Dạ, em là Mộng Vân Tử. Trưởng ai chớ Mộng vân Tử vừa bịnh, vừa hai xuất, vừa nghèo. Hôm gì, chưa được mường tượng là cùng biết nâng vẻ... quýng cáo. Ký Kịch tôi thì hồng dám xưng danh cho mạnh dạn như ai. Cũng hỏi mặc cảm... cái nghèo. Nghĩ mà tội thật

— Chẳng quo nói thật

— Allô, muốn nhận thì Ký Kịch đến quán « Minh Cao » ở 264 Cao Đạt nhận chơi nhé.

— Cám ơn cám ơn, nhưng...

— Nhưng, dừng lo...đó nhận nào là Lương, của Rừu, Đến, ngon lắm.

— Mà nhậu chơi nghĩa là sao chớ ?

— Nghĩa là rũ anh em bè bạn tới nhậu chơi đó, đâu cũng phải... mất tiền. Có điều anh em giúp nhau cho hơn đến quán là.

Ký Kịch chịu Minh Cao cái tánh nói thẳng đó. Chớ nói tớ mà, anh em nghệ sĩ có người dám kêu nhau tới...ăn chịu là có người... lập quán.

Thưa... không phải tôi

— Allô, bên rồi có dự buổi họp không đại thành lập «Hội Nghệ Sĩ Việt Nam ?

— Thưa, có chớ.

— A tốt lắm. Dây là nhà cầm trách. Vậy xin mời ông Thư ký buổi đại hội hôm ấy đến để bàn cái tiết và biên bản đại hội.

Ký kịch Tôi hơi luống cuống :

— Thưa, có chuyện chi đó, ông ?

Một giọng nói rõn bên đầu giây :

— Vừa đọc thấy trên trang Kịch Trường của mặt nhựt báo loan tin «có người nào đã toan lạm dụng Hội Nghệ sĩ Việt Nam để lái Hội xây lâm chánh trị». Chuyện quan xét Cho nên vì nhiệm vụ chúng tôi nhứt Chủ tịch và Thư ký đại hội hôm ấy đến để điều tra. Ông là chủ tịch...?

Ký Kịch trả lời rất nhanh :

— Dạ, thưa không ạ.

— Tế ra ông là Thư ký ?

Ký Kịch càng đáp nhanh hơn :

— Dạ, không phải nữa. Thăng tôi xác mấy mà làm 2 chức đó. Xin nhà chức trách biết cho.

Tiếng của nhân ở đầu giây rất... cộp mạnh,

Trời, Hội đang xác tiến thành lập mà có sự tố giác quan trọng như vậy thì... chết rồi ! Là mất mà sáu Hội đang thành lập sang con đường người hiểm đến bị tố giác : rồi đó ! Coi chừng !

Một hành động đẹp

— Allô, Bình Minh Kịch trường?

— Đúng.

— Tôi cho nhà báo hay một tin đẹp đẽ vô cùng thân mến.

— Cám ơn, Và sẵn sàng nghe.

— Số là mới rồi, nhạc sĩ Ba Dư — Ba Dư đớn Tranh đó, biết hôn ?— mất chiếc ao cầu mấy hồi 3 giờ rưỡi chiều, thì ngay tối hôm ấy, anh chị em nghệ sĩ đoàn « Anh

(Xem tiếp trang 4)

(47)

● Nguyên tác của KIM DUNG

● HÀN GIANG.NHẠN dịch thuật

CHƯƠNG 11

Thưởng Thiện Phạt Ac

Nói xong hắn cầm hũ rượu rót mời Trương Tam. nhưng tay phải gã run bắn bật lắm vài rượu ra cả mặt bàn.

Trương Tam cười hỏi :

— Ta thường nghe nói Vưu Tổng Đà chưa nổi tiếng anh hùng, giết người không gớm tay, mà sao bữa nay lại ra chiều hoảng hốt như vậy ?

Gã nói xong năng chén rượu lên toa uống thì đột nhiên nghe có tiếng loảng xoảng, Chén rượu hắt xuống đất vỡ tan tành. Tiếp theo gã nghiêm người đi gục xuống ghế.

Thạch Phá Thiên vội hỏi :

— Đại ca ! Đại ca làm sao thế ?

Chàng lại quay Sang ngũ ngăn bảo Lý Tử :

— Nhị ca ! Đại ca... đại ca...

Chàng chưa dứt lời thì Lý Tử đã từ từ trụt người xuống gầm bàn.

Thạch phá Thiên kinh hãi vô cùng chân tay luống cuống.

Lúc đầu Tổng đã chưa cho là Trương Tam, Lý Tử cố ý làm ra như vậy, nhưng hắn thấy Trương Tam mặt đỏ như máu, hơi thở hổn hển, Còn Lý Tử thì hai mắt trắng dã nét mặt xám đen hiển nhiên đã trúng phải kịch độc.

Tổng đã chưa cả mừng nhưng cũng chưa dám hành động gì ngay. Hắn gật đầu :

— Sau vậy ? Hay là rượu của chúng ta không đủ ngon, nên hai vị lão gia không chịu uống ?

Hắn lại tốt rượu cho Lý Tử thì thấy gã nằm co quắp dưới gầm bàn.

Thạch phá Thiên luống cuống. vội đưa tay ra nâng Lý Tử dậyhỏi :

— Nhị ca !... Nhị ca... trong người khó chịu hay sao ?

Chàng có biết đâu vừa rồi Trương Tam Lý Tử ở ống rượu đầu với nhau là thứ rượu có chất kích độc, nên mới phát tác ngay lập tức.

Cũng lực của bọn họ chỉ uống được hai tợp rồi vận nội lực để đẩy ngang thứ không hại gã. Nhưng hai gã đã uống liền hầy tám tợp không ngừng nên trong bụng hai gã đã tích tụ nhiều chất độc mãnh cường chống chọi dược, Chúng lấy làm may là không bị độ Thạch phá Thiên thường lại mường thêm công lực tăng tiến rất nhiều, nên uống đã nhiều rượu độc như vậy mà ruột không bị quặn đau. Chúng có biết đâu đến đây cũng là uống thuốc giải phòng nhiều rồi mới thoát khỏi tay giớc cho chất độc Tạm thời không phát tác ngay để chờ nội lực phát huy hoà giải. Nếu chất độc đã thấm vào mạch máu thì nội lực có mạnh đến đâu cũng không trừ độc được và thuốc giải không cho hiệu lực gì nữa :

Thứ rượu thuốc trên qui như vậy nếu uống thuốc giải mà làm cho tiêu tan hết thì thành thuốc hoà chẳng đáng tiếc rồi.

Lúc hai gã đã, mất, chất độc trong rượu cũng đồng thời bắt đầu phát tác mà hai người không biết đó thôi.

Hiện giờ Trương Tam, Lý Tử đau như vật ruột, toàn thân tê dại. Chúng biết tình thế rất nguy cấp, vội dồn chân khí vào huyệt Đan điền để giữ cho mấy hớp rượu trong bụng chưa tiêu hóa được thì tiêu hóa đến tăng chất mật. Nếu không thể thì chất kích độc phát ra mãnh liệt ở tầng đến Tam Tạng phải lập tức ngừng dập.

Thật là tay hại ! Chất độc phát tác không muộn mà cũng không sớm. Lúc nầy tính mạng hai gã là ở trong bụng nhưng khó lòng tránh khỏi đọc thủ của bọn Thiết Xoa hội.

(Xem tiếp trang 4)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Số 67

● Nguyên tác TRẦN THANH VÂN
● Dịch giả HAN GIANG NHẠN

HỒI 20

Âm Hồn Bất Tán hại phen trả tử

Phi Kiếm sợ quá giật nảy mình lên. Toàn thân run hai ốc, chàng tự hỏi :

— Người đã chết sao cón nói được ; Chẳng lẽ âm hồn gã không tan thật ư ? Nhưng người gã đã gia lành cùng dơ kia mà ?

— Chàng sợ run bần bật. Trong đời chàng có lẽ nay chàng khiếp sợ hơn hết.

— Chàng đờ tay lên gạt nước mắt tập trung thị tuyến để nhìn lại thì thấy Doãn nhật phàm.

Doãn nhật Phàm cũng trợn ngược hai mắt lên nhìn Phi Kiếm lại lập ứng hỏi :

— Phàm đệ ! Người....

Mồi chàng lợt lạt nói không ra tiếng nữa.

Doãn nhật Phàm nói :

— Đại ca ! Tiểu đệ chưa chết đâu.

— Người.... chưa chết....

Doãn nhật Phàm ngật lời :

— Đại ca tiếp tục lấp đất đi. Tử ý nhân có khi còn ở gần đây đây. Đại ca cứ hãy tay mà lấn thong thả.

Phi Kiếm không tin trong thâm hạ lại có chuyện kỳ dị thế này. Người đã chết cứng còn sống lại thế nào được ? Hay là mình mơ ngủ ?

Những chính mắt chàng trông thấy chàng sở vào nhất thiết đều là sự thực. Người tay chàng run lẩy bẩy sở vào trước ngực Doãn nhật Phàm thì quả nhiên thấy nóng và trái tim còn đập. Đúng là gã đã sống lại.

Phi Kiếm vẫn chưa dám tin hẳn đây là sự thực vì nó là một chuyện quái đản chưa từng nghe thấy trên đời. Lần trước Doãn nhật Phàm đã bị Tử hải lăng đăng khách đuổi theo phóng chưởng hạ sát nhưng mắt chàng chưng chưa nhìn thấy gã chết thật về sau gã xuất hiện ở bên cái mà mọi chưng cũng tuy kinh hãi nhưng cho là y mới bị thương chứ chưa chết hẳn. Còn bây giờ thì tình trạng không giống trước chàng hỏi lại :

Phàm đệ !.... Vụ này là thế nào ?

Doãn nhật Phàm nói rất khẽ :

— Đại ca Phân cần thân chớ ! Ở hình tích đệ Tử ý nhân Phát giác ra sự thực thì tiêu đệ sẽ chết thật đó. Tiêu đệ được sự phó truyền tuyệt kỹ, đã có thể gắt vô bị trong thương lại có thể trở tử.

Vì vậy mà tiêu đệ mới dám ngoại hiệu Âm hồn bất tán để lên lối vào chốn giang hồ. Đại ca mai tăng tiêu đệ mau đi rồi rồi khỏi nơi đây. Tiêu đệ tự biết cách phá mà ra. Đại ca nhớ dưng bla đệ tên.

Gã nói xong lại khẽ bắt lên tiếng cười giảo hoạt.

Bây giờ Phi Kiếm mới hoàn toàn tin là Doãn nhật Phàm không chết. Bao nhiêu mối bị phân đâu tiên tan hết. Nhưng kỳ thuật kinh tế hãi tục này không khỏi làm cho chàng phải sợ hãi lẻ lưỡi

Phi Kiếm tiếp tục lấp đất, dựng bia khắc sau chữ : « Phần mộ Âm hồn bất tán tán ».

Doãn nhật Phàm nhìn lúc Phi Kiếm lấp đất, người đã nhoài ra ngài. Lúc thành mộ thì gã chui lên nửa cái đầu, nheo mắt nhìn Phi Kiếm khẽn chăng cười dở khóc dở.

Doãn nhật Phàm nói :

— Đại ca ! Đại ca hãy đi trước đi !

— Phàm đệ ! Những lời Tử ý nhân nói lúc sẩy người có nghe rõ không ?

— Tiểu đệ nghe rõ hết.

— Liệu gã thể tin được không ?

— Khó nghĩ lắm.

— Tại sao ?

— Vũ trụ nhất tân đã chết trước đây hai chục năm thì sao gần mười năm sau của sau hai Đỗ long kiếm m khách đề bao thù cho đó đề được.

— Ủa !.... đâu đó....

— Nhưng cái chết của vũ trụ nhất tôn chỉ là theo lời đồn đại chứ không hiểu lão đã chết thật chưa. Tử ý nhân không hiểu Đỗ long kiếm khách có thù với đại ca nên mượn tiêu đệ của lão là mượn lời đại ca nói đến tại Hồng lâu chủ nhân thế trong vụ này tất có điều chi bí mật. Đại ca cứ việc hành động đi. Tiêu đệ tự có cách an bài.

— Người an bài thế nào ?

— Điều đó đại ca bất tất phải quan tâm.

Phi Kiếm gật đầu xoay mình đến trước mặt Phương tỉnh Nhân Viêng lần cuối cùng. Mắt chàng bỗng đảo nhìn vẻ phiền khêm trùng chàng muốn mao hiểm đo hàm lần nữa. Chàng ngăn ngừ một lúc rồi theo lời Võ hậu lão nhân dành để lại sau này sẽ tính đến chuyện đó.

Phi Kiếm bảng mình chạy vọt đi nhằm đường tới Hồng lâu thẳng tiếng.

Hôm ấy Phi Kiếm đi tới bên ngoài Hồng lâu. Chàng nhìn tầm bia đường đầu cầu khắc bốn chữ : « qua cầu là chết » liền nghĩ tới việc đã qua mà lòng cảm thấy muôn vàng.

Phi Kiếm nhìn về phía đầu cầu bên kia mạnh dạn tiến bước.

HỒI 21

Hai vụ án lý kỳ

Bỗng có tiếng quát :

Đứng lại !

Trước mặt chàng thiếu nữ áo tiả Thư Mi xuất hiện.

Phi Kiếm dừng bước lại đương mắt lên nhìn rồi chắp tay nói :

— Thư cô nương ! Cô nương mạnh giỏi chứ ?

Thư mi cũng reo lên :

—Ôi Quật mộ Nhân đây ư ? Thiếu hiệp tới đây có chuyện gì ?

— Tại hạ đến để hoàn thành sứ mạng đối với lệnh sư.

— Vậy ư ? Tỉ tỉ muốn thành giả tôn kính đại danh được chăng ?

— Tại hạ là Phi Kiếm.

Thư Mi nhìn Phi Kiếm bằng cặp mắt sáu thẩm vừa vây tay vừa nói :

— Xin mời Phi Thiếu hiệp.

Chỉ trong chớp mắt hai người đã đến liền tây để nói chuyện với Hồng Lâu chủ nhân.

Thư Mi bảo Phi Kiếm :

— Thiếu hiệp hãy chờ một chúc để tiểu nữ vào bẩm với gia sư.

— Xin cô nương tùy tiện.

Thư Mi đi vào trong một lúc rồi trở ra.

Cùng như lần trước phía sau tấm bình phong mầu xanh biếc có thanh âm Hồng Lâu chủ nhân vọng ra :

Quật mộ Nhân ! Người thật là người thủ tín.

— Tôn giả quá khen ! Tại hạ chỉ làm phận sự của kẻ Võ sĩ !

Hồng Lâu chủ nhân hỏi người :

—Người đã gặp y hay sao ?

(CÒN NỮA)

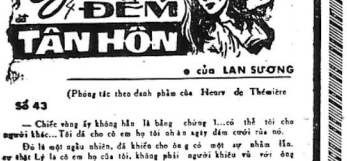

● của LAN SƯƠNG

(Phóng tác theo đoạn phim của Henry de Thémière

Số 43

— Chiếc vòng ấy không hẳn là bằng chứng !...có thể tôi cho người khác... Tôi đã cho cô em họ tôi nhân ngày đám cưới rồi nó.

Đó là một ngẫu nhiên, đã khiến cho ông có một sự nhầm lẫn. Sự thật Lý là cô em họ của tôi, không phải người khiêu vũ với ông ngày xưa.

Chiếc vòng đó, tôi đã thân tặng cho Lý vì có một vấn đề tâm gian tài không tiện nói ra đây.

Con tôi, « Chính tôi là Hạnh, người mà ông đã đi ăn tối hôm đó.

— Không phải Lý à ! Thế thì cô Hạnh, mẹ của đứa bé à ?

Hiếu kinh ngạc kêu lên và như chơi rồi của giữa một bi kịch.

Hạnh mỉm cười nhìn Hiếu với đôi mắt người xưa vẻ hỏi.

— Ông chưa tin tôi à ? Cũng có thể.

« Có thể tin mẹ của đứa bé là Lý. Nhưng sự thật là thế nào ;

« Sau đêm ấy, tôi có mang. Tôi sợ cha tôi rầy, tôi xin ông đi Đalat nghỉ mát rồi sinh ở đó và nhờ Lý có em họ tôi khai sinh giùm... Đó là một điều khiến ông kinh ngạc ? Vâng ! Nhưng ở đời có những người bi sinh cho nhau cách ăn thăm ông ».

Nói thế, ông cố vẻ cho ngạc sực tỉnh. Những lời tôi nói không đủ làm tin cho ông. Điều đó không đáng trách vì câu chuyện ngoài sức tưởng tượng của ông. Tuy nhiên tôi cũng có cách làm cho ông tin sau nói xả thêm một sự kiện giúp ông tin lời tôi :

« Thằng bé con đeo một miếng mề đay nhỏ và với giây chuyền vòng... Không biết tôi sau khi gửi vào cô nhà viện, người ta có cởi tấm mề đay của nó không ?

— Con, có ! Giọng Hiếu mềm nhão lại trầm lắng xuống.

Hạnh đi thẳng đến giường của thằng bé, gỡ miếng mề đay trên ngực nó rồi đi về cửa sổ mở sáng. Liếc mắt về Hiếu nói nhanh :

— Mời ông đến đây xem. Đây là một vật có đương. Ông mở hộp trong, sẽ thấy có điều lạ...

Hiếu cầm miếng mề đay xem qua xem lại không biết mở đang sao...

— Ông mở không được à ? Đưa đây... Ông nhìn kỹ ;

Và Hạnh ấn ngón cái xuống chiếc khóa nhỏ, mặt sau mở đay bật lên tức khắc...

— Ông thấy gì bên trong ?

Hiếu la lên :

— « Đúng rồi, hình mặt người đàn bà trẻ và đẹp.

— Ông xem kỹ lại ? ! Người đó là ai ? Lý hay là tôi...

Hiếu nhìn sững Hạnh, đôi mắt chăng đăng hàng lạ :

— Tại tôi không rõ... như giác chiêm bao Hạnh lại ngồi sau tấm kính đưa cho Hiếu :

— Ông đọc kỹ mấy giòng chữ nầy.

Hiếu cầm tấm lên và đọc :

« Con bây nói mắt đã kỹ hình ảnh mẹ của con trong tim. »

Điều đó có đủ bằng chứng cho Hiếu thấy Hạnh là mẹ đứa đứa bé. Hiếu không còn nghi ngờ gì nữa. Chàng nói giọng bùi ngùi :

—Như vậy chính cô là con nhân của tôi trong đêm khiêu vũ ngày xưa ! Giọng Hiếu trở nên tha thiết :

—Chính vì Hạnh mà tôi khổ sở hơn một năm rồi. Ai biết cho tôi !

— Ông khổ đau bằng tôi ! Tôi phải trả nó một giá rất đắc.

•Nhưng thôi ! Chuyện đã qua nhắc lại làm gì. Bây giờ đang nên cố bắn phận đem lại hạnh phúc cho tôi và đem lại một người cha cho đứa bé. Nó hoàn toàn vô tội.

Hiếu trả lời không thoải mái :

— Cả khuyên một người đã biết bổn phận từ lâu Tôi đã ăn hận và chỉ mong có dịp để chuộc lại những lỗi lầm...

Hai làng vỗ sự đã trăng của mình. Hạnh gần giọng :

— Tôi cám ơn ông rất nhiều. Tôi mong chồng ông chóa thành thật hơn nữa ! Tôi cũng cho ông biết thêm, tôi là con gái của Tỉnh trưởng. Đối với tôi ông phải thực hiện bổn phận với cô gái mới ở cây đi ra. Điều đó có lẽ không nói rõ đăng cũng có thể đó.

Hiếu ngờ vực về giọng nói của Hạnh : Bằng chứng chẳng suy nghĩ Tin mặt của cô nầy không có cảm tình bằng đôi mắt của Lý, cô nầy có vẻ hiền hành, xem thường người khách. Rất hiền cách, kiêu sa, đáng đánh... Tiếc thay, đó sao cô ta cũng đã là mẹ của đứa bé.— Nếu không... thì tội nghiệp con mình...

Qua một phút do dự, so sánh Hạnh với Lý. Hiếu quyết định :

— Xin lỗi Hạnh nhé ! tôi chưa trả lời kịp câu hỏi cuối cùng của Hạnh, vì tôi cho thắc mắc vô điểm.

— Ông cứ hỏi.

— Cô có thể cho tôi biết tại sao cô biết tôi ở đây trong khi tôi đã tôi không cho ai biết ?...

(CÒN NỮA)

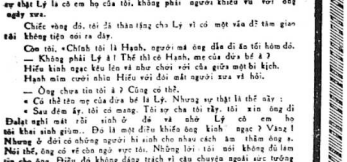

Truyện dài tình cảm của SỈ TRUNG

(Số 67)

CHƯƠNG III

Thu đông lạnh yên, cúi gầm mặt xuống như thể lòng chàng đang thẩm thía vô lời lẽ của người em rất trọng lai. Luật vừa kéo chàng bước tới thì chàng ghì đứng lại, nhìn mặt hỏi :

—Đương không đi người lại cạnh giữa nhà nó sao ? Đến tối thế nào nó cũng mở vẻ.

Luật mỉm cười :

— Anh hãy yên chí. Đã xong xuôi đâu vào đó rồi. Thêm và Cô sẽ ở lại đây canh gác suốt đêm nay.

Thu đưa ra sau thấy Thêm và Cô bước tăng ra sau cất cú vọ nhìn đâm đăm vào bếp nhà. Chàng bươn bả theo Luật trở lại đăng xe. Đi khuất... bước Nguyên chồng mười thước, Chàng giữ vậy Luật đứng lại, hỏi nhanh :

—Bây giờ đường tính sao đây ! Không biết đường nghỉ sao cho cón tối không tin lời bà chủ nhà chứt nào hết. Tôi nghỉ nó trốn ở phía sau tầm ri-đô.

Luật cười nhạ :

— Đủ cả phải vậy đi nữa, mình cũng không thể làm gì khác hơn được. Chẳng lẽ phải cứu vào bắt nó hay sao ? Đã có người mình canh gác cho mất rồi, có chạy đâu trời cùng không thoát khỏi. Thế nào nó cũng phải xuống chứ không thể ở luôn trên ấy được.

Luật vừa bước tới thì Thu gọi nhanh.

— Nầy, dượng Ba.

Luật day sang hỏi :

— Chuyện gì nữa đó anh ?

Thu ngoáy đầu nhìn lên cửa gác của Nguyên nghiêm giọng đáp :

— Tôi nghỉ lắm dượng à ! Tôi sợ trong nhà bà ta có cầu thang ăn thông lên gác của nó. Nó sẽ mượn lối đó thoát khỏi tay hai anh Thêm và Cô.

Luật nhìn trở lại ngài nhà được chàng mệnh danh là sáo huyệt của Hương và Nguyên. nhiu máy nghi ngại. Phút sau, chàng gật gù nói :

— Có lý lắm ! Thông thường, nhà ở hai chủ người từng trên, người từng dưới đều có cầu thang chung . Vì muốn trách sự dụng chạm gia chủ dượng cầu thang riêng cho người thuê nhà ở bên hè như vậy.

Như đã tìm ra được điều bí mật, Thu bảo nhanh :

— Mình trở lại khám xét nhà bà ta thử xem, Nếu đúng y như vậy và nếu thật sự có giấu thằng đó, bà ta sẽ không bảo cho nó biết ngay mà thế tại mình ra vẻ. Đi dượng. Trở lại đăng...

Luật từ chối :

— Thôi, khỏi ! Nếu có thật như vậy thì đã có Thêm và Cô ở đằng rồi. Tôi đã cần dặn thật kỹ hai anh ấy. Tôi biểu họ đó ý theo dõi mọi sự đi đứng của bà ấy. Họ là nhân viên giỏi nhứt của tôi. Anh khỏi phải bận tâm lo nghĩ.

Đoạn, chàng kéo Tâu đi tới, tiếp luôn :

— Bà nhà mới là đâu ngài ngờ của mình thôi. Ngay bây giờ, mình phải bắt tay ngay vào công việc có phần thực tế hơn. Mình kéo lại lăng tai nghe ngóng đăng tình ở bên ngoài. đăng tác mọn bảo Đuốc Việt. Rất có thể nó đang ẩn ở đằng đó, Mình chậm trễ nó sẽ đong mất.

Thu tỏ ra bị bắt buộc phải theo Luật chứ cón ý muốn quyết định của chàng là trở lại khám xét « sào huyệt » kia. Chàng tin chắc là Nguyên hiện đang có mặt ở trên gác, hoặc trong buồng, sau bếp ở từng nhà dưới.

Bà chủ nhà tuy là dân lao động và đốt nát nhưng lại rất thông minh, bà đoán biết bọn Thu sẽ không hoàn toàn bỏ rơi cuộc săn đuổi buổi nay. Bà tin chắc rằng thế nào họ cũng để người lại canh chừng theo dõi sự đi đứng của Nguyên và của cả bà nữa.

Bà giả vờ bước ra sân, ngước nhìn lên gác xem xét các cửa sổ. Bà chính đáng :

— Quán chó thiệt ! Giật kéo ầm ầm như vậy của nào nào cón !

Bà liếc thật nhanh về hướng Bến Chương Dương chợt thấy chỉ có Thu đi bên cạnh Luật mà thôi. Không thấy hai người kia bà mỉm cười lẩm bẩm :

— Mình đoán không sai mà ! Họ đã người lại rình rập, theo dõi cậu Nguyên và mình.

Bà bước trở vô nhà, bỗn mồi nói trong :

— Cón lâu lắm các người ơi ! Tôi kinh nghiệm quá xá mà. Dân nay đã từng chịu bom vập vì chiến tranh, vì các cuộc ruồng xét của Tây xưa kia thì các người cón khuya mới bắt được thôi.

Ba đi ra sau bếp, giả vờ lấy chổi bước ra ngoài quét dọn bề nhà. Vừa quét bà vừa liếc nhìn và hai đầu bên. Thêm và Cô đang đứng cách bà chừng hai mươi thước, một tay khoanh trước ngực, một tay phải bà hơi thấc. Hai chỉ biết được ai cách bà đúng mười thước mà thôi.

Nguyên vẫn đứng lặng yên trong buồng tắm lắng tai nghe ngóng đăng tình ở bên ngoài. Chàng chỉ nghe tiếng chổi quét rào rào ngoài bà. Chàng biết ngay đó là mánh lới của bà chủ nhà muốn qua mặt bọn người ác ôn kia. Chàng mỉm cười nói thầm :

— « Tội nghiệp bà chủ quá ! Nếu không có bà ta thì chắc mình đã bị họ tóm cổ đem đi rồi ! Công ơn của bà thật quá lớn đối với mình, Rồi mình biết lấy chi đền đáp lại cho vừa đây ?»

Đứng cả hơi lâu, chàng cảm thấy chân chân, chàng ngồi xuống miệng lu thở dài thương thượt. Nghe tiếng chổi cứa khua động, chàng đứng lên định mở cửa buồng tắm bước ra nhưng ngay lúc ấy, tiếng bà chủ nhà cất lên se sẻ :

— Khoan ra đã cậu ! Họ cón rình ngoài sau bà. Rằng lợi chết nữa đi.

Nguyên giật mình đứng tay lại, bước lùi ra sau nép mình vào vách gỗ.

Bà chủ nhà chỉ vì dùng :

— Bọn chó săn khiếp thật. Chúng nó muốn giết chết người ta mà.

Đoạn bà đi thẳng ra trước đóng cửa lại cẩn thận. Bà vừa nghĩ ra được một kế vào buồng tắm, thảo luận với Nguyên 1 cách hoàn toàn mà không sợ Thêm và Cô đề ý nghi ngờ.

Bà trở xuống bếp dọn ăn quán vất lên vai, xỏa đầu tóc xuống rồi mở cửa bếp ra ngoài bà vừa rút khăn lăng trên sào phơi đỡ vừa nhìn về phía Thêm và Cô. Bà cố ý gây cho hai tên mật vụ kia cảm tưởng bà sắp đi tắm.

Đoạn, bà bước trở vào trong, đóng cửa lại. Bà nói lớn, giọng đầy vẻ nên hăn :

— Cho tại bà đây đã mà rỉnh. Tại bây giờ mà thôi mà thôi.

(CÒN NỮA)

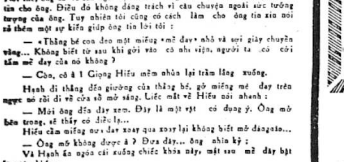

— Số 67 —

● thâm tình thời đại của hoài điệp tử

CHƯƠNG NĂM

— Rượu quí của ông già đó, ông đành để chung nhưng, tôi ăn cắp uống thử được.

Đào, Bích, Hạnh cùng đồng ý. Hương chỉ mặt thâm chống nên đành chịu. Hương :

— Thôi, ai sao thì tao ủng cho oai. Nhưng bắt rứt nhỉ rất tí cho tao thật nghe.

Chai Johnnie walker được khui. Loan vẻ Phước :

— Anh là đàn ông con trai, khéo ở rượu. Anh chịu khó pha sao cho uống thật ngon đi.

Phước sết sẩng nhận phần. Nhân sắc Hương đã khiến anh ta nản nao không tả. Khuôn mặt gợi cảm đó, khuôn thân trên đầy nảy nở đó, Phước hình dung phải trên khuôn thân tuyệt vời đó nhưng nhìn thấy Hương lẩy trật hết không cón một miếng nắi ngăn che nào. Mới chỉ hình dung thôi, Phước cũng đã cảm giác xuống điên lên.

Cái ममत đầy nhứt của con mắt đàn ông là ủng. Phước dự tính vào cái màn gay cấn nhất đó, anh ta sẽ có trò hoàn trong việc chịp ánh đã được ngắm hình thể Hương lần hơn, cho no nê ra.

Phần sân sốc mến ân đã có bà giúp việc lo giúp. Loan nhận lấy phần lo mến uống cho bọn.

Nhiều cái ly được Loan đem khuất có trong, bà nước đá, cho Phước rót rượu, điểm soát nhỏ.

Trong cảng việc, Loan tỉ ra oà nên phần khởi. Như vậy là đã có đầu hiệu cho biết mọi việc sẽ được êm xuôi tốt đẹp hơn, tối lành Loan không khỏi mừng.

Điều cả thể lầm Loan lo nghĩ là, nếu đăng người hiền điện không chịu uống rượu. Từ đó, bắt ép riêng mình Hương uống sẽ là chuyện hết sức khó khăn. Hành động cẩn cảnh của Loan cón sự liên hệ đến trường hợp Hương uống rượu hết, không phải cho Hương bị rượu làm lẩy mê mà, nhỡ đó gây cho Hương một nhận thức là hoàn toàn tại rượu như thế nầy thế nọ.

Giờ thì Loan gin tâm nhiều. Cái gói giấy đựng một ít bột không màu mà thay Phước cho là rất quí đó...đã được Loan cho hết, một cách hoàn hảo, cả ly rượu dành phần cho Hương.

Cũng việc cần lại của Loan từ bây giờ là cả quyền ngồi đợi kết quả xem có được như ý hay không.

Nếu mọi người không có gì đặt biến bất thường sau giây phút chết Hương sẽ phải ngã mê giác đó, giác ngủ bị bắt ép đó sẽ không cho Hương hay biết gì hết. Vậy rồi, bằng cái hình thể như chết đó của Hương, Loan có quyền tha hồ muốn xo tròn bóp méo, muốn làm sao cũng không bị một phản ứng từ kẻ bị động.

Trong thời gian cho đợi kết quả của chương trình, Loan luôn cố gắng không để lộ một chất bản khoản nghi suy nào ở sắc mặt. Cái cười mang rất can tươi cui pha được mà hoài trên môi Loan.

Kẻ đồng lão mang tin Phước thịch cũng khéo. Anh ta tỉ ra hết sức hăng say trong công việc lấy ánh kỷ niệm cho bữa tiệc. Hoàn toàn không một ai hay biết hay hoài nghi gì về một cuộc xếp đặt, toàn tính cho miệm mưu ghê gớm của Loan.

Những ly rượu đầy đủ sẵn sàng trước mặt người hiện diện. Loan :

— Thôi mình nâng lên một lượt mà mời cho oai đi !

Tất cả làm theo. Thực ra, Hương có thể nếm được rượu mạnh pha soda. Tuy nhiên, từ lúc rượu nếm không là mình uống được nó phải ở chuỗng nên—đối với Hương—là chết rượu đã thành thói quen.

Giờ không tự chết được bởi chung bàn tiệc nì nhiều người lạ chạm mắn uống như nhau, hớp rượu đầu của ly Johnnie walker—soda không làm Hương là chịu hay rượu cả.

Huỷ khen Phước pha rượu khá ngon. Bích, Đào cũng phụ họa như vậy.

Loan cười coi ý Hương :

— Cón bà thì ra sao ?

— Cứ gắng cùng ai g Được vậy thôi, chưa thì phân định sao là ngon hay không. Cón tệ lắm.

— Tất trăng bà uống tình bu ra đi. Cũng dám tôn lượng bà khó lắm.

Hương bằng đầu :

— Tất cả cho được vậy đỡ sự thao cho trọn vẹn mấy bà.

Loan :

— Ông anh tài rõ biết cái bị đuổi của ông đem lại bao hướng cho mình như vậy, có lẽ ông đám tự tử luôn. Nhục quá !

(CÒN TIẾP)

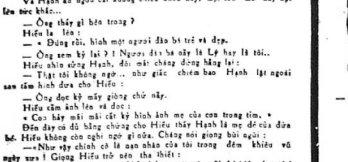

● XUÂN TÒNG phóng tác

(Số 67)

CHƯƠNG III

Những xác chết tên tuổi và không tên tuổi.

Wobing Xi tỉ vẻ nông nầy hơn giờ phút nầy mà em cho đó giờ được sao ?

— Đây nghe nh...

Rồi với giọng trầm buồn và lo sự, Wobing Xi bắt đầu kể :

— Thật ra anh không phải chuyện nghề bán thuốc nhưng em thấy đâu... Anh tưởng cũng khi nhận « công tác » là anh có dịp hoạt động cho Tổ Quốc (Trung Hoa) nương vì sau nầy anh mới hay là vô tình anh đã tiếp tay cho bọn... Trung cộng.

Cẩm Hà tỏ vẻ ngạc nhiên :

— Ủa... thế nơi đây là Trung cộng sao ? Wobing Xi ra hiệu cho Cẩm Hà từng nói lớn rồi, tiếp tục nói vừa đủ nghe !

— Sau khi biết rõ bọn chúng nó rồi, anh hối hận bắt kể vì biết rõ nếu anh đề chúng nghi kỵ thì chúng sẽ thẳng tay...

Cẩm Hà nói tiếp :

— Thế tiếu anh chắc gì...

Wobing-Xi gật đầu rồi nói tiếp :

— Em cần biết rõ điều nầy... đầu anh có bị giết cũng đành.

Vừa nói Wobing Xi vừa rút 1 phong bì lớn ở túi áo trong ra cẩn thận đặc Cẩm Hà trước khi trao cho nàng :

— Đây là tất cả hồ sơ kèm theo tên tuổi, nghề nghiệp và hình ảnh của các nạn nhân mà bọn kia đã bắt anh công tác.

Em hãy cất giấu cho kỹ rồi nhơn dịp nào thuận lợi sẽ trao cho Trung Tá ở dưới cần hầm của hàng «Nguyên Anh».

Cẩm Hà nghi thâm :

— Wobing Xi sao lại biết rõ thế nhỉ ?

Rồi lâm như không hay biết gì về viên Trung Tá, Cẩm Hà gấp đề hỏi :

— Nhưng làm sao em gặp được ông ta...vì em đâu có quen biết ông ấy là ai ?

Wobing Xi nói tiếp :

— Không khó...em chỉ cần nói với cô nữ thư ký đánh máy ở hàng « Ng.Anh » là trc khác em được gặp ông Trung Tá...

Wobing Xi cón dặn Cẩm Hà thêm :

— Đem tập hồ sơ nầy về, em nên đọc cho kỹ thì sẽ thấy sự thật tàn ác đã xảy ra trong bọn chúng nó và hoạt động của chúng tôi tính, quá khoa học. Đến khi anh biết được thì đã quá muộn. Có điều anh vui nhứt là anh đã cố gắng hết sức, nếu không thì đời sống của lúc nầy cũng bị hiểm nguy như anh...

Giọng buồn buồn Wobing Xi nói tiếp :

— Kể từ giờ phút nầy... không biết anh sẽ bị chúng bắt cóc,hoặc bị sát lúc nào... Vậy em cứ việc tới làm thuốc cho khách...hàng như thường lệ nghe... vì chỉ khi nào không thấy anh lúc đó em sẽ bảo cho cho tự đay đánh máy nguy ra sẽ được gặp ông Trung tá đặng trao cho ông tập hồ sơ nầy.

Nói xong, Wobing Xi nắm chặt lấy bàn tay của Cẩm Hà xiết mạnh... khiến Cẩm Hà có cảm tưởng như một cử chỉ tiền biệt.

Cẩm Hà cảm động vừa cất chiếc phong bì lớn và bớp, vừa nói với Wobing Xi :

— Anh hãy an tâm... con người ta đâu có số mạng chó lo làm sao được...

Wobing Xi nhìn Cẩm Hà với vẻ trìu mến, rồi bước ra cửa...

Cẩm Hà nhìn quanh gian phòng nhỏ như tìm kiếm một vật gì.

Một lúc sau, Cẩm Hà lấy cái nắm đèn ra, rồi cẩn thận giấu phong bì hồ sơ ở ngăn giữa.

(Nên biết cái nắm đèn ấy có ngăn giữa để thuốc v.v).

Sau đó Cẩm Hà lại thu dọn cất nắm đèn vào chỗ cũ, khóc chức « mừng tb » rồi xách bớp ra về thân nhiên như không có chuyện gì xảy ra cả.

(CÒN NỮA)

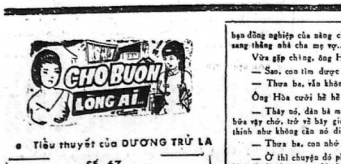

● Tiểu thuyết của DƯƠNG TRỪ LA

Số 67

8.

— Tui thách mà đó.

Bà Hòa ngọc ngài :

— Được rồi, coi tui dám bắt con gái tui lại không ?

Rồi bà bỏ ra về thẳng một nước. Thành ngồi xuống ghế ôm đầu như tiếc tui. Vậy qua với câu chuyện nầy ! Thuận đi đâu ? Chàng không bao giờ ngờ vụ mình đã có hành động nầy. Bằng nhiên hàng bỏ ra đi, rồi lại xui khiến gì chàng gặp Phụng, suy nghĩ đến rồi cuối cùng lỗ bà mợ vẫy mang đau quá, mà không trả lời được.

Thành đến nỗi lầm giải quyết vấn công việc của thiết, rồi lại đi tìm vợ. Cả bao nhiêu ấm quen chăng đến hết vấn không ai biết. Chẳng lẽ vợ đi vô tình, mà tình nào, quê hương của hai người đều tính Gia định nầy, thì cho đến mà vô nữa ?

Buổi chiều Thành lại đến thăm Phụng, nhưng hôm nay Phụng không đến. theo lời bạn đồng nghiệp của nàng cho biết. Thành quay về, sang thăng nhà cha mẹ vợ...

Vừa gặp chàng, ông Hòa hỏi ngay :

— Sao, con tìm được vợ con chưa ?

— Thưa ba, vẫn không thấy đâu cả !

Ông Hòa cười hề hề :

— Thày nó, đàn bà mà, bộ lâm nũng bỏ đi vài hôm vậy chớ, trở về hãy giờ hả. Con có việc lâm thành như không cần nó đó. Rồi nó về cho con coi.

— Thưa ba, con nhớ chưa quá !

— Ở thì chuyện đó phải nhớ chớ sao ? Kẻ nó nhớ thì đi nhậu, say rồi về nhà ngủ. Vài hôm nó về mà I Ô'a, mà hôm qua con đi đâu vậy ? Bà vẻ day cần nhân đó lắm.

— Da, con tới nhà người bạn, nhậu say quá, ngủ ở đó luôn, tối sáng.

Ông Hòa cười dòn :

— Vậy mà bà vẻ day lắm đó quá. Ba nghi bà biết chỗ con Thuận ở, mà bảng chồng chính bà giấu nó nữa đa con. Hai cha con mình theo đòi bà là trăng tà.

Thành đếp nhà :

— Con cũng hơi nghi là mẹ con có bảy vẻ trong chuyện nầy. Chớ không Thuận không bao giờ đến hành động một mình.

Ông Hòa đồng lên :

— Thôi đi con, cha con mình lên Thủ Đức nhậu chơi, chuyện con Thuận để đó ba, vui hiu nữa là ba đến nó về chớ.

Thành bận việc hoàn ba hôm tiếp vì công việc ở xa, Đến hôm thứ tư, chàng mới cho Phụng và tới lại tìm. Cô chiều dài mừng rỡ :

— Dạ hàng, anh trốn biệt đi đâu mất vậy ?

— Hôm trước anh có đến, mà không có em.

— Tức lắm. anh vẫn vẻ là em đến. Luôn mấy hôm nay mong anh tới mỏi mòn.

Thành hỏi mà Phụng, rồi nào ngay chiếc bàn hôm trước đã ngồi. Phụng hỏi tiếp :

— Vẫn « 33 » chớ ?

— Tự nhiên.

Lấy thức uống xong, Phụng hỏi :

— Sao bà vẻ chưa ?

Thành có hơi buồn. đáp :

— Vẫn chưa, chẳng biết là đã đi đâu, tìm khắp nơi không gặp cũng không ai biết.

Phụng, tìm tìm cười :

— Giấu thì đó ha ? Chắc tại chỉ biết anh quen với em chớ gì ?

Thành lắc đầu :

— Nhớt định không phải chuyện đó đâu. Vì vợ anh đi trước khi ta biết nhau mà !

Hai tay bóp cằm, cái chỗ chồng lên mặt bàn. Phụng nhìn bạn thật đăm đưới, thiết tha hỏi :

— Nói coi, tại sao trở lại đây ?

Thành đáp không cần suy nghĩ :

— Tại anh thương em ?

— Thiệt không đó ?... Đừng nói người mình ghét lắm nghen.

— Mọi quý cũng là nghĩa mà em. Đời với anh, sau đó nữa. anh vẫn nghĩ rằng chúng ta đã mật liên hệ với nhau. nếu vì hoàn cảnh mà ta không thể đi bên nhau, thì cũng là một đôi bạn thân.

Phụng gắc đầu bối bối :

— Anh chịu làm bạn với cô chiều dài sao ?

— Chuyện bạn bè là do ở những tấm lòng gắp nhau thích hợp nhau thành bạn, cứ gì vào nghề nghiệp mà em phải thắc mắc ?

— Nhưng nhiều cô chiều dài xấu lắm !

Thành cười dòn :

— Anh nhớ một nhà văn, hay vì đã không có người Pháp có nói như vầy : «Ở đời không ai tốt cả mà chỉ vì mình hiểu được cái xấu của người đó, nên là bạn của nhau thôi»

Phụng hỏi giọng :

— Chị nhà có phước quá, được một người chồng như anh.

Nhưng năng không nghe Thành đáp gì cả. hình như chàng đang mải theo một ý nghĩ đâu đâu. Phụng ngẩng lên và thấy Thành đang nhìn xuống vẻ giữa sau lưng mình. Nàng ngạc nhiên quái đản lại nhìn vẻ miệng hỏi :

— Anh nhìn ai vậy ?

Thành mắt vẫn không rời cửa buồng, cố lẽ ấn thông xuống bếp miệng hỏi lại :

— Hình như ở đây có người mới vào lắm ?

Phụng gật đầu cấp tay nhiên :

— Phải, bạn của em. bạn học cũ của em. con Hoa.

Thành vội vàng như muốn chấm lên :

— Phải chi, Hoa... Chính Hoa chứ không ai !

Đến phiên Phụng ngạc nhiên :

— Anh cũng có quen với Hoa ?

— Quen...quen nhiều lắm. Đi... đi Phụng, mau đi...

— Coi kìa. đi đâu...

(Còn nữa)

Hiệp Khách Hành

(HÔM NAY XEM TRANG 2)

ĐÓNG CỬA ĐÁNH CHỦ NỢ

buộc ký giấy nhận tiền [illegible]

VỢ CHỒNG ÔNG THÂU KHOÁN BỊ PHẠT MỖI NGƯỜI MỘT NĂM TÙ.

SAIGON.— *Theo đơn thưa của bà Nguyễn thị Thu cư ngụ tại đường Chi Lăng Phú Nhuận, thì ba năm trước đây vì nỗ lính người đồng sự bà có cho ông Nguyễn Xuân Thiên làm nghề thầu khoán ở Gò Vấp mượn tạm 180 ngàn để mua vật liệu xây cất.*

Quá kỳ hạn không thấy ông Thiên tới thanh toán, nên bà Thu đã tới nhà nhắc khéo ông thầu khoán. Rồi chẳng biết đùng nảy đã nghĩ thế nào mà cùng vợ con đóng cửa lại kiếm chuyện đánh bà Thu một trận bất tỉnh và ép hiện tất bà phải ký vào 1 tờ giấy biên sẵn là bà đã nhận đủ số tiền đã cho ông Thiên mượn.

Do đó vợ chồng ông thầu khoán Thiên cùng cậu con trai-đều bị thẩm vấn trước tố ra tội tiêu hình về tội cố ý đã thương có dự mưu và cưỡng đoạt chứ ký.

Trong phiên xử ngày 20-12-1965 đã tuyên phạt ông Nguyễn Xuân Thiên và bà Nguyễn thị Bích Thuận mỗi người một năm tù ở và cậu con Nguyễn xuân Quang 6 tháng tù ở. Vì vậy cả 3 bị can đã khăng cáo bản án trên. Nay vụ án tòa thượng thẩm sáng nay 18-11-66 còn được dinh tới ngày 23-12-66 mới xử lại.

SAIGON.— Nguồn tin hành lang Phập dinh sáng nay 18-11-66 cho hay ba ông hội thẩm Nguyễn Huy Đẩu, Huỳnh Hiệp Thành và Mai văn Ân vừa được Vinh thăng Chánh án phòng Tòa Thượng Thẩm.

Đồng thời cũng nguồn tin nay thì Tòa Thượng Thẩm sẽ được thiết lập thêm một phòng ba để xử những vụ khăng cáo về việc hộ.

Người ta, còn có tin ông Huỳnh Khắc Dung chánh án tòa lao động cũng được Vinh thăng Thẩm ký. Lẽ tựu chức của quý ông nói trên được cử hành một ngày gần đây.

KHÁM PHÁ...

(Tiếp theo trang 1)

Đã Binh Hòa kỳ, vào lúc nửa đêm 16-11 vừa qua nơi đóng quân của một đại đội bà binh Mỹ đã bị VC pháo kích một số đạn súng cối không rõ là bao nhiêu quả gây thiệt hại trung bình cho đại đội này.

Tuy nhiên binh sĩ của đại đội cũng đã xử đáp với khi nhẹ đầy lại địch quân và hạ tại trận 43 tên, Cuộc giao tranh kết thúc vào lúc 2 giờ rưỡi sáng sau khi địch quân vì bị các đơn vị phái binh Hoa Kỳ bản xêm trợ cho đại đội nói trên. Nơi xảy ra trận đụng độ này cách Saigon 24 cây số về phía Bắc, nằm trong tỉnh Bình Dương.

Gần 500 Việt Cộng bị hạ ở Đông Hà

SAIGON.— Nguồn tin quân sự Việt Nam bảo 18-11 cho hay: cuộc hành quân Lam Sơn 318 tiến cấp trung đoàn gồm có Bộ binh, Nhảy dù, Thủy quân Lục chiến và Thiết quân vận, nhằm diệt địch trong vùng 6 cây số Đông Nam Đông Hà khai diễn ngày 3-11 hồi 8 giờ 30 và chấm dứt lúc 8 giờ ngày 17-11.

Kết quả: ta ba đoàn 179 VC tại chỗ và khoảng 300 VC chết và bị thương được đồng bọn mang đi, ngoài ra ta còn bắt sống 5 tên tịch thu 5 trung liên và 16 súng cá nhân Bên ta thiệt hại trung bình.

TIẾP THEO K TRANG 1

còn 2 tên, đồng sáng đao gươm, trói đóng và những người trong gia đình tây khăn nhớt gió vào miệng.

Đi ra xác nước tối lấy chìa khóa mở tủ, đem 1 ít vũ trang nhận hết sạch cả 1 ngày tiền mặt, tri giá tất cả gần 2 triệu đồng. Sau đó bọn cướp đã ra 2 tay trắng ra lại lẩu thoát. Khi bọn cướp đi đã lâu, người trong gia đình mới mở trói cho nhau, và tới biết trình nhà chức trách. Cảnh sát tới nơi mở cuộc điều tra, và truy tầm thủ phạm, theo chỉ thì cho biết thì bọn này ăn mặc quân áo ka ki

TIẾP THEO X TRANG 1

quấy rối vào dân Đàm Dơi, tại 3 cây số Đông Bắc Đầm Dơi (An Xuyên). Đã 2 đại đội Địa Phương quân trú đóng. Ngay khi được tin Phảo binh ta bắn yểm trợ, người ta của cô 2 phi cơ AC 47 đến oai sáng và xạ kích. Kết quả: ta thiệt hại không đáng kể, thiệt hại về phần địch không rõ.

Vào lúc 2 giờ sáng qua Việt Cộng tấn công một trung đội Địa phương quân đóng chi khu Cái Nước (An Xuyên) đang họ 1 đồng hên ngoài đồn tại một cây 4 Tây Nam Cái Nước. Bên ta chống trả mãnh liệt và được Phảo binh tác xạ yểm trợ đã đẩy 5 Việt Cộng tại chỗ và tịch thu một súng cá nhân. Ta vô sự.

TIẾP THEO Y TRANG 1

cùng nghề hay nghề nghiệp, và nhà phố đang về thương mãi hoặc kỹ nghệ,-truyền trước ngày «3-8-1965» cũ nếu muốn thì với việc thì hoàn các bản án trực xuất những nhà của giới lao động «xây cất và quyền riêng đất của người khác trước ngày 24-4-1964» mới cần có quyết định của phép của Tổ ý Ủy Viên Tư Pháp thừa ủy nhiệm của Thiếu Tướng Chủ Tịch Ủy Ban Hành Pháp Trung Ương»

Giải tỏa trên cản bản pháp lý nào ?

Theo tinh thần bản thông cáo trên thì việc giải tỏa gần 100 căn nhà của đồng bào ở đường Nguyễn văn Học bên cạnh Hội Quán Sĩ quan Lê Do (vườn cao su) Gia Định, dường nhiên phải được xét lại về mặt pháp lý và cả về một tính cảm.

Theo thiển ý và sự hiểu biết thông thường của chúng tôi, trước khi giải tỏa nhà cần quyền phải cũng bồ trước. Chẳng những chỉ thế mà còn phải đăng báo hoặc gửi đọc trên đài phát thanh, trước khi tha hành lịnh giải tỏa, thì quan đến sự sống còn của cả trăm gia đình của đồng bào mà hầu hết đều là quân nhân, Công chức.

Tỉnh Gia Định có ra thông cáo, nhưng cũng nên biết rằng, Thông cáo ấy không được phổ biến sâu rộng cũng như chưa có một sự giải thích đầy đủ đối với những gia đình nạn nhơn.

Và ở ra, nhà cầm quyền phải chấp nhận sự khiếu nại của các gia đình nầy, để việc giải xét được toàn diện và hợp lý hơn.

Chúng tôi tự nghĩ rằng, vì nóng lòng cho việc giữ an ninh cho một cơ sở, nên tỉnh Gia Định đã quá vội vàng chăng ?

Nếu quả thật như thế, chúng tôi thấy đồng bào đang ở khu sắp bị giải toả nói trên nên yên lòng, vì chắc chắn sẽ còn việc « xét lại », vì rằng không chỉ có những căn nhà nầy mới ở gần Hội quán sĩ quan Lê do, mà còn rất nhiều khu nhà khác ở trong trường hợp tương tự, nhưng vẫn được ở yên.

(Còn tiếp)

TIẾP THEO O TRANG 1

chi rằng : « tuyệt đối không thể tuyen bố điều gì được với các đoàn. Đức Tổng giám Mục Vaillanc đã bắt ông lý viên cảnh sát và 2 người quen về quận Bình Chánh để mở cuộc điều tra. Còn thì thế anh Trai được đưa vào đồn cảnh sát khám nghiệm. Dường như anh Trai bị đánh bằng cây đến bầm cả mình.

TIẾP THEO O TRANG 1

Trị và đông đã các Ủy viên đàn sự trong UBLĐQG.

Sau khi nghe ý đại diện của QH trình bày nhiều điều, nhứt là điều 20 của SL 2/1966. Trung tướng Thiệu hứa đưa UBLĐQG nghiên cứu trong một hai tuần và sẽ thông báo kết quả cho Q.H biết. vì hiện nay chưa biết hình thức sửa đổi như thế nào song nhứt định sẽ có sự thông cảm giữa 2 bên Hành pháp và Thảo Hiến.

Dịp này Thiếu Tướng Nguyễn cao Kỳ kêu gọi sự thông chế của Q.H và tuyên bố Quân Đội riêng về Hành Pháp của Thiếu Tướng, đã làm nhiều chuyện trong dài ra vẫn tiếp tục hoạt động đến khi cả Chánh Phủ đan cử. Ông nói rằng Q.H. nên yên tâm, vì sẽ không có sự xảo trộn nào xảy ra từ đây, đến khi có Chánh Phủ dân cử. Ông cam đoan sẽ chịu đựng mọi áp lực bất cứ từ đâu tới.

TIẾP THEO S TRANG 1

quan trong bộ Tham mưu của ông cách đây một năm thôi, ngày nay lại trở thành thiếu đề mà cuộc tấn công «trung tâm và tiêu diệt» VC chưa thể hoàn các bản án trực xuất những nhà của giới lao động «xây cất và quyền riêng đất của người khác trước ngày 24-4-1964» mới cần có quyết định của phép của Tổ ý Ủy Viên Tư Pháp thừa ủy nhiệm của Thiếu Tướng Chủ Tịch Ủy Ban Hành Pháp Trung Ương.

TIẾP THEO A TRANG 1

ghi kíp. Sau đó Việt Cộng còn bắn nhiều quả đạn súng cối nữa trúng một vài khu chứa đạn khác gây ra thêm nhiều tiếng nổ và những đám cháy khác.

Vẫn theo nguồn tin trên thì sau đó các đơn vị thuộc Trung đoàn II kỵ binh thiết giáp chịu trách nhiệm vì an ninh trong khu chưa đạn Long Bình đã phối hợp với phái binh bản và những vị trí của địch Trực thăng cả về trang và nhiều phi cơ chiến sáng đã hoạt động suốt đêm để dẫy lui số địch quân ra khỏi khu vực kho đạn.

Không có sự thiệt hại nào về nhân mạng của những binh sĩ gác kho và sự tổn thất về vật liệu trang bị trong kho đạn được coi là nhẹ.

Đây là lần thứ hai trong gần một tháng qua Việt Cộng mở cuộc tấn công vào kho đạn này. Lần tấn công phá hoại trước của địch xảy ra vào ngày 28 tháng 10 vừa làm nổ tung khu chứa đầu đạn dại bắc gây hư hại nhẹ cho kho đạn.

TIẾP THEO N TRANG 1

Người ta được tin một số binh sĩ Trung Cộng được giới hạn cũng đã theo những công nhân, nay.

HOA THỊNH ĐỐN (AFP).— Giới chánh thức Mỹ cho biết một số người Trung cộng, nhiều tương đối, hiện xây dấp đường tại tỉnh Phong Sały ở Ai lao sát biên sỉ Trung cộng đã bị nhận thấy tại vùng nầy.

Giới nầy cho rằng gần 15.000 binh sĩ Bắc Việt và các đơn vị công binh hiện có mặt ở Ai lao để tu bổ đường mòn «Hồ chí Minh». Tuy nhiên không có sự xác nhận tin bảo chỉ cho rằng số người Trung Cộng ở phía Bắc vì tuyến 17 đã từ 40.000 tăng lên 100.000 kể từ mùa hè.

TIẾP THEO H TRANG 1

2 nghĩa quân Nguyễn văn Chính và Nguyễn văn Bổ cạn vệ của ông Tư.

Ngày 16-11, nhà chức trách đã bắt ông lý viên cảnh sát và 2 người quen về quận Bình Chánh để mở cuộc điều tra. Còn thì thế anh Trai được đưa vào đồn cảnh sát để khám nghiệm. Dường như anh Trai bị đánh bằng cây đến bầm cả mình.

TIẾP THEO T TRANG 1

Ngày 20-11-1966 Trung tướng Thiệu hứa đưa UBLĐQG nghiên cứu trong một hai tuần và sẽ thông báo kết quả cho Q.H biết. vì hiện nay chưa biết hình thức sửa đổi như thế nào song nhứt định sẽ có sự thông cảm giữa 2 bên Hành pháp và Thảo Hiến.

Dịp này Thiếu Tướng Nguyễn cao Kỳ kêu gọi sự thông chế của Q.H và tuyên bố Quân Đội riêng về Hành Pháp của Thiếu Tướng, đã làm nhiều chuyện trong dài ra vẫn tiếp tục hoạt động đến khi cả Chánh Phủ dân cử. Ông nói rằng Q.H. nên yên tâm, vì sẽ không có sự xảo trộn nào xảy ra từ đây, đến khi có Chánh Phủ dân cử. Ông cam đoan sẽ chịu đựng mọi áp lực bất cứ từ đâu tới.

Từ Con

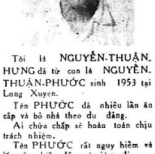

Tôi là NGUYỄN.THUẬN. HƯNG đã tự con là NGUYỄN. THUẬN.PHƯỚC sinh 1953 tại Long Xuyên.

Tên PHƯỚC đã nhiều lần ăn cắp và bỏ nhà theo du đãng.

Ai chứa chấp sẽ hoàn toàn chịu trách nhiệm.

Tên PHƯỚC rất nguy hiểm và lấy cắp nhiều đồ qui giá ra đi.

NGUYỄN.THUẬN.HƯNG

TOLE KIẾN (ONDULINE)

Lô Tôle kiến (Onduline) màu đỏ tàu Concorde venture đã tới Cảng sẵn vào thương cảng, mời các khách hàng đến để hợp thức hóa đơn đặt hàng, cuối ngày 22-11-66, chúng tôi buộc lòng phải bán cho người khác. Có thể nhận bán thêm 300 tấm nữa.

CATHAY TRADING 25 Pasteur Saigon Tel : 20.292

HÃNG LỊCH
ĐỒNG - NAI
29 Tạ Thu Thâu — SAIGON
Điện thoại : 20.678
(Thẳng cửa Đồng cho BFnThành)
Chuyên sản xuất đủ loại lịch treo tường — Mẫu vàng — Lịch thiếc—Lịch bỏ túi—Agenda—Lịch Bloc để bàn — Lịch 6 tờ phong cảnh Việt Nam và Ngoại quốc in Offset—In lụa (Serigraphie). Nhiều kiểu rất mới lạ.
BÁN SỈ — BÁN LẺ

IN TẠI NHÀ IN RIÊNG
BÁO BÌNH MINH
173, Phạm ngũ Lão, Saigon
N.Đ. 6/BTT-BC. 12-11-63
QUẢN LÝ :
Nguyễn phước Thạnh

LỜI BAN ĐUA NGƯA

KỲ ĐUA CHÚA NHỰT 20-11-66

ĐỘ NHỨT

Ngựa D3—Đua 1.000th.
Vang Bay nhứt — Ngọc Liên nhì — Ngọc Sang ngược

ĐỘ NHÌ

Ngựa B4—Đua 1.600th
Thanh Hằng nhứt — Anh Lan nhì — Bửu Long ngược.

ĐỘ BA

Ngựa C4—Đua 1.500th.
J. Walker nhứt — Phương Khanh nhì — Hồng Hằng ngược.

ĐỘ TƯ

Ngựa B4—Đua 1.400th
Calypso nhứt — Xuân Hiệp nhì — Huỳnh Sang ngược.

ĐỘ NĂM

Ngựa C4— Đua 1.500th.
Victoria nhứt — Lan Khanh nhì — Sơn Vân ngược.

ĐỘ SÁU

Ngựa D3—Đua 15.00th.
Thanh Ngọc nhứt — Anh Mỹ nhì — Huỳnh Long ngược.

ĐỘ BẢY

Ngựa C4— Đua 1,400th.
Tiêu Hồ Hiệp nhứt — Phụng Son nhì — Xuân Ngọc ngược.

ĐOÀN BẠCH - VÂN

ĐƯỢC ỦNG HỘ ở miền Tây

(Tiếp theo trang 2)

giả chăng tôi, ông bầu BACH-VÂN con nói, mặc dầu việc làm ăn hát xướng hồi nầy khó khăn, sinh hoạt của anh chị em nghệ sĩ công nhân đoàn Bạch Vân vẫn không vì thế mà giảm sức hơn mức bình thường đã trước. Trái lại hiện hình, [illegible] tờ BV đã được chi tiêu gần [illegible] tuần diễn khá nhiều rồi Đi [illegible] xem.. Riêng chúng tôi hát cứ lúc nào cũng tất sẵn sàng luôn luôn nâng đỡ các đoàn hát nhỏ.

Lê Quân

Ký kịch nghệ điện thoại

(Tiếp theo trang 2)

Chiều Dương » rủ tai nhau đậu tiên giúp nhạc sĩ nầy hơn 10 ngàn đồng. Đó, một hình động đẹp hẳn ? Đẹp lắm. Và đáng để cao.

Lại... Tố-Giác

— Allô, tôi muốn nói chuyện với ông Trần tấn Quốc.

— Vì «Sở tay» đang trên Bình Minh ?

— Không. Tôi muốn kể cho ông nghe ! «vụ gạt gẫm có sắp đặc bẩn bỉ», mà người chủ mưu lại là một Nghệ sĩ Cải lương.

— Vậy Bà có thể nói với Ký Kịch tôi được hôn ?

— Thôi... cũng được. Nguyên hôm rồi, kép M.Đ. rủ chồng tôi là chủ quán cơm THS ở đường Ngư-ơc Trình xuống Chợ Cũ, rồi cùng tại đây, bày việc gài sòng để kép M.Đ tra xập với người ta... mức tiền của chồng tôi nhiều quá.

— Bà có bằng cớ ?

— Đã truy ra âm mưu khá cao, nay đầu nói ra cũng... mất bạc cối. Cho nên không thưa gửi làm gì. Tôi chỉ muốn cho nhà báo biết, nhất là ông Quốc... người tin cậy để cho nghệ sĩ được biết. Sau đó, tôi muốn gặp chủ M.Đ. để xem chủ có phải là « đứa em nghệ sĩ » như chủ đã tưng sưng như vậy với nhà tôi mà nay chủ lại nỡ bày ra trò... giết cả gia đình tôi.

— Chà, chuyện này Kỳ Kịch khó xen vào đây đa. Con ông Quốc cũng vì thương và tin nơi một « đứa bé cắt lương » mà cả nhà ông đang thác thảm vì... lớn ruột, bà có biết đâu ! Con bà, khi tố giác một nghệ sĩ có kép M.Đ, cũng nên cẩn thận chứ.

Bán đất cất nhà ở Vũng Tàu
— Đất trống có cây ăn trái, thuộc khu gia viên, gần bờ biển chia từ lai 4.500m2.
— Đất có nhà tiền chế, có cây ăn trái, lat : 9.000m2.
— Giá : 200 đ. 00 một thước vuông (1m2).
Hỏi : 55 30 Đại Lộ Lê Lợi
VŨNG-TÀU

BÁC SĨ THƯỜNG TRỰC

(Tối thứ bảy 19-11-1966 từ 19 giờ đến 6 giờ sáng chủ nhựt
(Trưa chủ nhựt 20-11-1966 từ 11 giờ đến 14 giờ 30

B.S. Võ Minh Ngọc 76, Đồng Khánh — CHOLON
B.S. Nghiêm Bửu Thăng 444, Phan Đình Phùng — SAIGON
B.S. Nguyễn văn Thọ 77, Võ Tánh, Phú Nhuận — GIADINH
(Tối chủ nhựt 20-11-1966 từ 14 giờ 30 đến 6 giờ sáng thứ hai)
(Trưa thứ hai 21-11-1966 từ 11 giờ đến 14 giờ 30)
B.S. Trần thị Hạnh 128 cư xá Kiến Thiết Lê Đại Hành, Phú Thọ — CHOLON
B.S Trương Hán Bát 67, Triệu Quang Phục — CHOLON
B.S. Nguyễn Trung Thiện 40, Gia Phát — SAIGON
B.S. Dương Đình Tuấn 371-A, Hai Bà Trưng — SAIGON

Ý KIẾN CHÚNG TÔI

(TIẾP THEO TRANG 1)

học sinh. So với hơn 1 triệu 500 ngàn học sinh, sinh viên trường Việt, thì số ấy không thấm thấp vào đâu cả.

Những luận điệu ấy quả nhiên khó đứng vững.

Chúng tôi xin nhắc lại lập trường của chúng tôi là không bình vực riêng cho trường Pháp, mà hoan nghênh tất cả các cường quốc cả một ngôn ngữ gần như quốc tế mở trường tại V.N, nhưng phải không được vượt quá phạm vi thuần túy giáo dục, nghĩa là xen vào nội bộ VN, xâm phạm đến chủ quyền của ta.

Trên thật tế, không ai chối cãi được rằng chúng ta phải thông hiểu rành rẽ một ngoại ngữ mới mong tiến bộ kịp các quốc gia bạn. Nếu hiện thời ai chưa có hoàn cảnh đi giỏi một ngoại ngữ thì cho cơ hội có hoàn cảnh đó mà học hỏi, chớ đừng, vì mình đã ngoại ngữ mà bắt mọi người phải ấết theo mình.

Chúng tôi thì thật riêng cá nhân chúng tôi, chúng tôi không thuộc hạng giỏi ngoại ngữ, và cũng chẳng cần phải giỏi ngoại ngữ mới sinh sống được. Nhưng chúng tôi thấy rõ rằng nếu toàn dân đều đã ngoại ngữ là một đại họa cho dân tộc. Đại họa ấy chưa tới là vì, tuy chúng tôi không giỏi ngoại ngữ lắm, nhưng đông bào chúng tôi có rất đông người thông thạo ngoại ngữ. Nhờ đó mà mọi ngành tư VN còn hoạt động được một cách bình thường.

Nếu rồi đây, những kẻ chủ trương chống việc học ngoại ngữ thành công, thì trong một trường ấy không xa lắm, tất cả các ngành đều phải ngưng trệ đến tê liệt không chừng.

Bạn có thử tưởng tượng một nước V.N mà từ vị Nguyên thủ quốc gia đến Tổng trưởng, công chức, luật sư, bác sĩ, giáo sư, kỹ sư, tư chức, thợ thuyền v.v... không một ai biết và đọc được ngoại ngữ chăng ?

Chúng tôi không chủ trương rằng để cho ngoại quốc mở trường muốn đời tại VN. Đó chỉ là vấn đề nhu cầu, vấn đề giai đoạn thôi.

Khi trường Việt đã tổ chức được việc giảng dạy ngoại ngữ một cách hiệu quả rồi, nên giảo dục VN tiến bộ ngang hàng bất cứ quốc gia nào, thì ai con thèm học trường ngoại quốc nữa !

Cấm người Việt học tiếng Pháp, tiếng Anh, tiếng Nhựt một cách tối nơi tối chốn, thì rồi đây, ta lấy đâu ra cán bộ Việt để đặt sanh ngữ ở các trường Việt nữa ?

Sự sỉ nhục cả tháng nay vẫn để trường Tây, trường Ta, là chuyện thậm vô lý.

Chánh quyền, vì trách nhiệm đối với lịch sử, cần phải sáng suốt để tránh tai hại cho dân tộc.

CHUYỆN MỖI NGÀY

(TIẾP THEO TRANG 1)

BỐ CÁO THÀNH LẬP Cty
TRÁCH NHIỆM HỮU HẠN
Bà NGUYỄN-THỊ-VI, Làm việc nhà C.C. số 39 8678 cấp ngày 24-5-1961 tại Quận Nhứt Saigon, cư ngụ tại số 277/4 Lê văn Duyệt Giadinh.
Ông BẠCH-VĂN-TẤN, Thương Gia C.C. số 447267 cấp ngày 26-7-1961 tại Quận Nhì Saigon, cư ngụ tại số 54/24 đường Nguyễn cư Trinh Saigon.
Ông LÂM-MỸ-SÊN, Thương gia C.C. số 029022 cấp ngày 4-9-1964 tại Kiên Giang cư ngụ tại số 51. Phủ Chiếu Kiên Giang.
Ông LÊ-VĂN-TRỊ, Kỹ Nghệ Gia, C.C. số 062418 cấp ngày 28-7-1961 tại Thủ Đức GiaĐịnh. Cư ngụ tại 65 Lâm-quang-Ký Kiên-Giang
— Các người kể trên thành lập một Công Ty Thương-mãi trách nhiệm hữu hạn dưới thương hiệu AN-THẠNH. Công Ty này thành lập với mục đích mua bán. xuất tỉnh, xuất cảng, tất cả hải-sản, hà sản-dại diện thương mãi, trung gian thương mãi, vận tải v.v... Trụ sở đặt tại số 1-2-3 Ngư-Cảng đường Hoàng-Diệu Kiên-Giang. và có thể dời đi nơi khác.
Vốn hội ấn định là 100.000 VNd, chia làm 20 cổ phần bằng tiền mặt đã đóng đủ.
Thời gian hoạt động của Cty là 20 năm.
Ông Lâm Mỹ Sên, hội viên, được để cử làm Quản Lý của Công ty.
Nay bố cáo
QUẢN-LÝ
LÂM-MY-SÊN

Cần dùng
Nhiều chiếu dài viên tập sự hoặc chuyên môn lương từ 10.000đ, sắp lên (hoặc chia). Hai tài xế ! làm đêm và 1 làm ngày lương cao.
Hỏi THUẬN số 4 Ngô Tùng Châu (Ngã Sáu) SAIGON

CÁO THỊ ĐẤU THẦU
I.MỤC TIÊU ĐẤU THẦU : Cung cấp sổ sách và ấn chỉ cho Ngân-Hàng Quốc-Gia Việt-Nam trong niên khóa 1967.
II.— NGÀY, GIỜ VÀ NƠI ĐẤU THẦU : Ngày 13-12-66 hồi 9 giờ, tại Trụ sở Ngân-Hàng Quốc-Gia 17 Bến Chương-Dương Saigon.
III.— KÝ QUỸ TẠM : Năm mươi ngàn đồng (50.000đ.00).
IV.— NƠI THAM KHẢO ĐIỀU.KIỆN SÁCH : Tại trụ sở Ngân-Hàng Quốc-Gia (Nha Hành-Chánh, Phòng Vật liệu) trong những giờ làm việc.
V—. NGÀY CHỐT NHẬN ĐƠN XIN DỰ THẦU
Ngày 03-12-1966,
Saigon, ngày 18 tháng 11 năm 1966
NHA HÀNH-CHÁNH
NGÂN-HÀNG QUỐC-GIA VIỆT-NAM

PHỐI HỢP với các Dược phẩm Hoa Kỳ DÀNH TIẾNG NHỨT
BRESIL KENTUCKY BURLEY MAI LAN VV...
Bẻ Hoàn Thành Thuốc Điều BÀI XANH Juan Bastoz Ngon, thơm dịu
THÔNG BÁN CÁC BÀN SANH DIỆU

Thông Cáo số 495
Đại Hội Bất Thường
NGÀY
THỨ TƯ 23 Tháng 11 năm 1966
Kính thưa Quý Hội Viên.
Quý Vị Hội viên của Câu lạc Bộ Thể thao Saigon được mời nhóm *Đại Hội Bất Thường* vào ngày
THỨ TƯ 23 Tháng 11 năm 1966
hồi 19 giờ
tại Hội Sở số 55, đường Hồng thập Tự Saigon, chiếu theo điều 36 của Bản Điều lệ, để hội thảo về chương trình nghị-sự sau đây :
1.— TĂNG NGUYỆT LIỄM
2.— SỬA ĐỔI VÀI KHOẢN TRONG BẢN ĐIỀU LỆ
Trân trọng kính chào Quý Vị Hội Viên.
HỘI-ĐỒNG QUẢN-TRỊ

BISMUTH DESLEAUX
Trị ĐAU RUỘT ĐAU BAO TỬ
VIỆN BÀO CHẾ LANCOME PHÁP QUỐC
BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY

Cỏ lên chót núi mới thấy trời cao
Cỏ trí đau nhức bằng
Budon
Mới biết thuốc này thật công hiệu
AN 1227/BXT
Nhức đầu uống
Budon